

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

*Udgivet af Den Jydske Idrætsskole og Elevforeningen
Trykt hos Poul Kristensen · Herning*

Indhold

Bjarne Hauger: 1970/71

Ejvind Post: Skolen og livet – endnu engang

Flemming Blach: XIII jugoslaviske håndbolduge

Lischen Lyngholm: Betragtninger over nogle forhold mellem musik og bevægelse

Ole Worm: Biomekanik

Ellen Jørgensen: Gud, konge og fædreland – eller hvad?

Bjarne Hauger: OL 72 – Forberedelser i München og Kiel

Bjarne Hauger: Rejsegilde – færdiggørelse – indvielse

Bjarne Hauger/Knud Thomassen: Skolens kursusvirksomhed

Eivind Sørensen: En hilsen fra elevforeningen

Eivind Sørensen: Elevforeningens generalforsamling

Bent Lyngholm: Elevmødets atletikkonkurrencer

Bjarne Hauger: Elevmødet 1972

Vinterelever 1970/71

Det nye kursuscenter

1970-71

Da vinterskolen 1970/71 sluttede den 29. april sagde jeg bl.a. til de elever, som skulle forlade skolen:

»Der har været megen røre i højskolernes andedam i denne vinter, ikke mindst fordi dammens stolte flagskib – Askov højskole – mere har lignet en gennemskudt destroyer sejlende foruden ror, mast og rig i vindstyrke 12 end et strålende admiralsfartøj. Til sammenligning med denne skude må vi andre skoler vel kunne betegnes som små torpedo-både, der futter hid og did på bevogtningsopgaver om højskolens grundidé og forsøger at slå en pæl igennem den påstand, at fordi flagskibet er ude i brandstorme – i en krise, som man siger – så ligger hele flåden underdrejet og kan ikke manøvrere, men er også pisket ned af denne storm.

Vi er mange, som har haft lyst til at hæve vor røst og lade offentligheden forstå, at der er andre røde køer end præstens, og fordi en stor og klodset skude ikke har evnet at klare opgaverne, så har de mindre og lettere fartøjer haft held til at styre nogenlunde støt igennem, kommet over revlerne og ind i smult vande ved udelukkende at holde en fast og nøje i forvejen afstukket kurs.

Nu skal flagskibet på værft for en større reparation og vi andre småbåde på bedding, have alt eftersat og pudset op og have logbogen gennemarbejdet for at hele mandskabet kan gøre op med sig selv og hinanden, om den kurs, vi har fulgt, har været lige støt og sikker på alle områder, så de passagerer, der har været med på færden – vinterens krydstogt – har fået fuld valuta for det beløb, billetten har kostet.

Der har været diskuteret bravt, om højskolen skulle være et arbejdssted *eller* et trivselscenter, om der skulle meddeles viden – altså undervises, *eller* der skulle debatteres, om der skulle være mødepligt til timerne *eller* om man kunne gå og komme, som man ville o.s.v., o.s.v.

Efter min opfattelse er højskole i disse relationer *ikke* et »enten-

eller«, men et »både-og«. De emner, som vi har valgt at arbejde med på skolen her – idrætslige fag, lederfag og de almene fag, som kan danne den almenmenneskelige baggrund for de forannævnte, kræver efter vor mening *undervisning og videregivelse af viden såvel af stof som af metode*, men da emnerne tillige er lystbetonede, noget af det centrale i idrættens væsen, så kan den undervisning og det arbejde, der lægges i den, kun udvikles godt og naturligt, hvor der er muligheder for, at mennesker kan trives.

Når man som elev selv har valgt en bestemt højskole, kender dens program og undervisningsområder og ved sin tilstedeværelse fra den første dag givet tilsagn om at ville følge stedets skik og brug, så er det også klart, at mødepligten må prioriteres højt. Uden den er der ikke basis for at kalde det, vi arbejder med, for en *uddannelse*, og med det ansvar, vi har påtaget os ved at lede og arbejde på denne skole, føler vi det også som en pligt at sørge for, at arbejdet får en så god udformning som muligt.

Men i samme åndedrag skal det også bemærkes, at med den stramme timeplan, som skolens arbejdstilbud har været lagt i, så må og skal der også være åndehuller, f.eks. i visse valgfrie faggrupper, hvor den enkelte elev kan glæde sig over – uden at få dårlig samvittighed – at det og det behøver jeg ikke at gå til, hvis jeg ikke har lyst.«

Og efter disse retningslinier havde vi arbejdet vinteren igennem med vort hidtil største elevhold på ialt 83, hvoraf 71 var danske og 12 var udlændinge. Erfaringerne fra de foregående vinterskoler havde vi i lærerrådet og i medarbejderstaben summeret op og nedfældet i ordensregler, praktiske oplysninger og skolerådsvedtægter, så disse ting kunne danne grundlaget for bedst mulige arbejdsvilkår og trivsel på stedet. At der så i vinterens løb på elevernes foranledning blev foretaget visse ændringer i disse grundregler, det fortæller kun noget om elevernes modenhed og ansvarsbevidsthed over for de muligheder, de havde for at gøre deres indflydelse gældende.

Små og store begivenheder kom til at veksle i vinterens løb, som det er blevet naturligt skik og brug i et så langt ophold, som skolen tilbyder, ligesom ændringer i undervisningen også kommer til. Den jyske Idræts-skole er den eneste skole, som ikke har svømmehal, derfor fik vi en

ordning med Vejle nye svømmehal, så svømmeundervisningen efter lukningen af friluftsbassinet kunne fortsætte der resten af vinteren, en ordning, som eleverne satte stor pris på. Nye valgfrie fag som nødhjælp, keramik, selvforsvar, redskabsgymnastik for kvinder og ridning blev også taget op.

Lischen Lyngholm var sygemeldt i den første skolemåned, og vi var taknemlige for, at Kis Østergård, Viborg, og Elin Post kunne vikariere i hendes fag. Først i september havde vi den glæde, at undervisningsdirektør Asger Baunsbak-Jensen aflagde skolen et besøg, hvor han havde lejlighed til at se på undervisning, se på vore faciliteter og samtale med os om højskoleproblemer og andre for skolen aktuelle ting. En af vore gamle elever, Birthe Nielsen, Brabrand, kom »en dag på højskole« med 20 piger, og de hørte sammen med skolens elever forfatteren Tage Skou-Hansen tale om »Det midlertidige fællesskab« – et foredrag som betog os alle og gav anledning til en livlig debat. Senere hørte vi John Idorn fra TV berette om en TV-journalists trængsler med at få en udsendelse »fra idrætspladsen til skærmen«, og endelig fik vi en god oplevelse ved at høre lederen af dagcentret i Århus, Jeppe Nielsen og en af hans medarbejdere berette om dagcentrets arbejde med stofmisbrugere.

Den traditionelle heldagsudflugt 1. oktober fulgte i store træk den kendte rute: Jelling–Hærvejen–Brande–Herning–Silkeborg og var som altid begunstiget af strålende vejr.

Da vi i år havde besluttet at aktivisere vore svagføre gæster med forskellige idrætter, som de kunne magte, bad vi en tidligere elev fra Oslo, konsulent Gunnar Mathiesen om at komme og vise film og fortælle om handicapidræt i Norge. Det gjorde han på en så levende og interessant måde, at vi alle følte, at her var en opgave, som også burde tages op af danske idrætsledere, og da svagføredagen afvikledes, fulgte vi spændt, hvorledes de svagføre med godt humør og stor interesse forsøgte sig med gymnastik, bordtennis, volleyball, pilekast m.m. Forinden havde programmet på denne dag omfattet en sangtime bl.a. med underholdning af et par elever og et lysbilledforedrag af Tage Benjaminsen om hans oplevelser som leder ved Grønlandiaden. I efterårsferien var skolen for første gang arrangør af DDGU's og DDSG&I's gymnastik-

lederkursus I og II. Vi fik god hjælp af ægteparret Else og Per Skriver, Randi Rosenfeldt og Dorrit Jøker, og 70 kursister arbejdede energisk for at tilegne sig det omfattende stof. For eleverne var der arrangeret musikemnedag torsdag efter det sædvanlige mønster: Gruppevis forelæggelse af musik og debat om de værker, der blev spillet, koncert af Mogens Dalsgård, som iøvrigt hyggede sig på skolen et par dage, og om aftenen hyggeligt samvær og dans.

Filmklubben kom allerede i gang i september måned og nåede at køre seks forestillinger inden jul. På elevernes eget initiativ arrangeredes en række turneringer i volleyball, basketball og atletik, og ind i december arrangeredes de sædvanlige dommerprøver samt prøver i håndbold, fodbold og gymnastik. Op imod jul blev der nok at se til. Havestuen blev lukket en uge for så den 11. december at blive indviet i sin nye skikkelse bl.a. med servering af gløgg og andre gode sager. Et par dage efter havde vi en festlig »juleklippeaften«, hvor såvel juletræ som lokaler og værelser blev pyntet op.

1. semester sluttede lørdag den 19. december med gudstjeneste i Bredballe Kirke, julemiddag og afslutningsfest om aftenen. – 26 elever sluttede ved denne lejlighed deres ophold på skolen.

I juleferien var skolen totalt lukket indtil 2. januar, hvor DBU holdt kursus indtil elevernes ankomst den 6. Til de i forvejen tilmeldte 57 elever, der ønskede at fortsætte på 2. semester kom 8 nye elever – 2 kvindelige og 6 mandlige, således at holdet ialt blev på 65. Holdfordelingen på hoved- og bifag kom til at se således ud: Hovedfag: gymnastik: 22 kvinder og 7 mænd, boldspil: 14 kvinder og 17 mænd, atletik: 5 mænd. Bifagene fordelte sig således: gymnastik 11 kvinder og 16 mænd, boldspil: 17 kvinder og atletik: 8 kvinder og 13 mænd, hvilket bevirkede, at hovedfag atletik, kvinder og bifag boldspil mænd måtte udgå.

Januars første tre uger forløb uden større arrangementer, men onsdag den 27. var alle inviteret til et festligt rejsegilde på kursusbygningen (læs herom side 48). Den følgende søndag rejste et atletikhold sammen med en stor flok tilskuere til Ollerup, hvor man for første gang havde inviteret til »DM« for gymnastik- og idrætshøjskoler, et godt arrangement i skolens store tæppebelagte idrætshal.

Havestuen i ny skikkelse

Efter invitation fra Viborg Gymnastikhøjskole kørte vi alle onsdag den 3. februar til Viborg og havde en god dag sammen med Viborg-eleverne. Der blev spillet nogle spændende håndboldkampe, gjort gymnastik, og om aftenen mødtes alle til en livlig diskussion om lederproblemer m.m.

Den følgende weekend samledes ca. 100 gamle elever til vinterrelevmøde, hvor navnlig stemningen under aftenfesten var særdeles god, hvorimod deltagelsen i de tilbudte idrætter og et glimrende foredrag af højskoleforstander Robert Petersen om »Højskoleledemokrati« var meget skuffende. Det gav anledning til en efterfølgende debat i lærerrådet, hvor alle var enige om, at kræfterne for fremtiden burde samles om et godt sommerrelevmøde og så stryge vinterrelevmødet, indtil man finder en anden form, hvorunder det kan afholdes.

Vore elever blev i den følgende tid stærkt optaget af fastelavnsfesten, som blev afviklet den 20. februar i omgivelser pyntet som en »Western Saloon«. Middagen blev denne gang leveret fra et hotel i byen for at køkkenpersonalet kunne få lejlighed til at deltage i hele festen. Lærernes underholdning: oplæsning af Slawomir Mrozek's »I rum sø« var en god optakt til det efterfølgende bal. Søndag aften afvikledes de traditionelle fastelavnsløjer, fordi eleverne om eftermiddagen ved deres velorganiserede hylekor igen havde hjulpet Vejles håndboldhold til en sejr.

Midt i marts deltog skolen med hele holdet ved amtsopvisningen i Vingsted og præsenterede ved et godt og afvekslende program forskellige former for det daglige idrætsarbejde. Idrætsslægen Frode Henriksen, Horsens kom og holdt foredrag om idrætsskader, og fra søndag den 21. til torsdag den 25. havde vi Monica Beckman som gæsteinstruktør i jazzgymnastik. Det blev som tidligere nogle livfulde, arbejdsprægede timer, som gav en værdifuld inspiration til såvel elever som lærere. En af dagene fik vi også besøg af den engelske gymnastikpædagog, Eric Blackadder, som med ti unge studerende viste glimt af et avanceret program i »Educational gymnastics«. Den sidste dag i marts viste en teatergruppe af elever fra Ungdomshøjskolen ved Ribe et nyoversat svensk stykke dramatik: »Hallo Hansen« og gjorde det fortræffeligt.

Forældredagen blev i år afholdt den 4. april i forbindelse med påskeferien, og mange forældre glædede os med at komme på besøg og følge

Påske på Danebu: Klar til start

vort program, som mindede stærkt om en alm. undervisningsdag på skolen. Samme dag rejste en del elever hjem på påskeferie, og dagen efter startede ca. 44 elever og lærere på skituren til Norge, som igen i år gik til Fagernes, Danebu, Beitostølen m.m. Solbrune og friske vendte eleverne hjem efter nogle oplevelsesrige dage på det norske højfjeld fyldt med energi til at tage fat på de sidste 14 dages strabadser med »opsamling« af stof i undervisningstimerne, aflæggelse af skriftlige og mundtlige dommerprøver og meget andet. Vi fik dog tid til en aften at høre professor Tyge Søndergårds tankevækkende foredrag om »Røg og Helbred«, som uden nogen direkte agitation nok kunne få en og anden til at lægge tobakken bort.

Afslutningen fandt sted den 29. april, og det tredie hold, som havde gennemført en 8 måneders vinterskole, tog vi afsked med i forventning om, at en stor del af dem vil tage et leder- og instruktørarbejde op i de frivillige foreninger, når lejlighed byder sig.

Vinterskolen 70/71 var et broget sammensat hold med hensyn til alder, modenhed, forudsætninger både teoretiske og praktiske, og i mange andre henseender. Debatterne i timer og i skoleråd var ofte livlige og skarpe, men bidrog i høj grad til, at arbejde og trivsel igen fik mulighed for at udvikle sig på bedste måde, således at vi på de efterfølgende lærermøder havde let ved at skitsere, hvorledes vi ønskede undervisning, den daglige rytme og trivselsforhold gennemført på den kommende vinterskole.

Byggeaktiviteten

Det kan ikke undre nogen, at vi vinteren igennem fulgte byggeaktiviteten i den nye kursusbygning meget nøje. Utallige møder på byggepladsen, i byggeudvalget og i FU krævede tid og forarbejde, men det bør nævnes her, at alle håndværkere, entreprenører og teknikere – gjorde alt for, at arbejdets gennemførelse ikke generede skolens undervisning. Selv om store jordvolde skæmmede arealet mellem skolen og idrætshallen, så lykkedes det da først på sommeren at få dette til at ligne sig selv igen med grønt græs og ny flisebelægning omkring svømmebassinet.

Stilladser og byggerod omkring de nye bygninger blev efterhånden fjernet, lokaler blev bragt i orden, og da det med spænding forventede

gulv blev lagt i træningssalen, fik vi vished om, at bygningerne ville blive velegnede som undervisningslokaler for såvel kommende elever som for kursister. Hektisk travlhed prægede aktiviteterne omkring slutningen af sommeren i kraft af, at den faste byggetid skulle overholdes, og indvielsen var fastsat til 18. september – men derom senere.

Sommerperioden – kursustid

Men sommerperioden var ikke byggetid alene. Kursusprogrammet var tilrettelagt tidligt på året og strakte sig faktisk fra få dage efter elevernes afrejse til få dage før det næste hold skulle ankomme. I de enkelte ledige perioder nåede vi at få istandgjort elevværelser og gange på 2. sal og pyntet op andre steder i bygningerne, hvor istandsættelse var påkrævet. Som sædvanligt vekslede kursus sommeren igennem, men i kraft af at næsten alle kursusledere efterhånden var velinformerede om skolens arbejdsform, spiseordning og kursustilrettelæggelse, var problemerne i sommerens løb ganske få og let løste. Vagterne var delt mellem skolens lærere, Ejvind Post, Bent Lyngholm, Ellen Jørgensen, Ole Worm, Tage Benjaminsen og Flemming Blach.

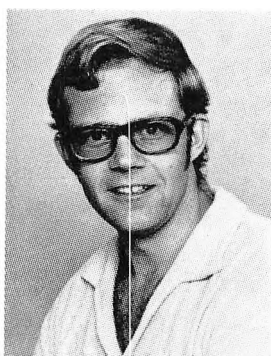
Sommerens elevmøde

Vi gentog eksperimentet fra sidste år og afholdt elevmødet sidst i august. Fra de ældste jubilærers side var der gjort et stort arbejde for at samle så mange som muligt, og ved en jubilæumsmiddag lørdag var vi ca. 90 til stede, 10, 20 og 25 års jubilarer, tidligere lærere og skolens nuværende lærere og medarbejdere. Snakken gik livligt, taler blev holdt, sange blev sunget og stemningen var hyggelig og afslappet. Alt imens dukkede de øvrige deltagere i elevmødet op, og mens »de gamle« holdt de sædvanlige »kan du huske-møder« var der livlig aktivitet i gymnastiksal, hal, på de udendørs baner og ved svømmebassinnet.

En paneldiskussion om »Er idrætten ved at prostituere sig selv – penges indflydelse på idrætten?« med indledning af Ole Johnsen, Kano- og Kajakforbundet, Bent Dahl, DBU og Bent Christensen, Bikuben gav anledning til mange meningsudvekslinger såvel mellem indlederne som mellem disse og tilhørerne. Nogen konklusion nåede vi ikke frem til, men belysningen af problemerne gav i hvert fald stof til eftertanke.

Tove Addemos

Sverre Strøm

Søndagens generalforsamling var velbesøgt, og de årlige DJI-atletikmesterskaber afvikledes på sædvanlig hyggelig vis i overværelse af mange interesserede tilskuere.

Mødet med nye idrætter som boksning, selvforsvar, vandpolo, ridning, trampolinspring og bueskydning gav anledning til mange muntre episoder, og adskillige kastede sig ud i forsøg med at klare sig på andre felter, end de sædvanlige.

I et så stort personale, som skolens samlede medarbejderstad efterhånden er oppe på, kan det ikke undgås, at der sker ændringer i årets løb. På kontoret måtte Lillian Ley have en længere sygeorlov i foråret. Som vikar fungerede en af vintereleverne, Linda Petersen, der beredvilligt hjalp til med korrespondance og bogholderi indtil 1. august, hvor vi fik ansat en kontorelev, Lise Amlund.

Lillian Ley sluttede iøvrigt sit arbejde den 1. november, fra hvilken dato Fru Britta Thuesen blev ansat som sekretær.

Vor sang- og musiklærerinde Jutta Nielsen, som vi gennem to år havde lært at kende som en levende og loyal kollega ønskede at fratræde sin stilling på grund af giftermål. Til at varetage hendes undervisning i sang og musik og spille til gymnastik ansatte vi Tove Addemos, som sammen med sin søn Søren flyttede til Vejle i august og straks gik i gang med at sætte sig ind i de undervisningsopgaver, der blev pålagt hende. Vi ser med glæde hen til det fremtidige samarbejde.

Tage Benjaminsen har fra 15. august fået orlov for at supplere sin uddannelse med årskursus på Danmarks Højskole for Legemsøvelsers nye afdeling i Odense. Som vikar har vi ansat Sverre Strøm, som på denne vinterskole underviser i atletik, regning og matematik.

Lærernes børneflokk fik i forårets løb en stærk tilvækst, idet Susanne Worm, Elin Post og Lischen Lyngholm forøgede de respektive familier med hver en datter.

Vinterskolen 1971/72

Ved skolens begyndelse den 2. september kunne vi med glæde konstatere, at elevtallet atter var gået lidt i vejret. 85 elever, hvoraf 80 var danske – derimellem 2 grønlændere og 4 færingere – og 5 var norske, mødte op og gav sig i kast med arbejdet efter den forudlagte plan. De var forinden blevet underrettet om, at undervisningen var ændret derhen, at alle timerne lå samlet på ugens fem første dage, og at lørdagene var undervisningsfrie. Som et tidbud har vi foranstaltet en lang række lørdagsaktiviteter, fortrinsvis med emner som ikke forekommer i den daglige undervisning: udspring, trampolinspring, bueskydning, søsport, hockey, skydning, skak, bridge, folkedans o.m.a.

Som noget nyt er psykologi blevet indført som obligatorisk fag, og som nye valgfrie fag er datalogi og sociologi kommet med.

Af fremmede foredragsholdere har Elsa Gress besøgt skolen, og inden jul vil Frode Henriksen komme og holde foredrag om idrætsskader. Andre arrangementer som musikemnedag og svagføredag er under forberedelse og skal snart løbe af stabelen.

Vi er altså godt i gang med det nye elevhold og håber på, at det samarbejde, der er en nødvendighed elever, lærere og skole imellem for gennemførelsen af et godt og udbytterigt ophold, også må finde sin rette form med vintereleverne 71/72.

Med den store udbygning, som er færdiggjort i september, er Den jyske Idrætsskole efterhånden blevet en stor institution. Arbejdsopgaverne både på de undervisningensmæssige, de administrative og de praktiske felter vokser stadig og stiller krav om arbejdsindsats og påpasselighed til de enkelte medarbejdere for at alt skal fungere på bedste måde. Alle må følge med i den hastige udvikling, der sker på mange

områder, og selv om omstillingsprocesserne i første omgang synes og kan være vanskelige, så har det også vist sig, at de kan gennemføres med held. Fra skolens ledelse skal der lyde en tak til hver enkelt medarbejder for god og loyal medvirken til, at de arbejdsopgaver, der er blevet pålagt, er blevet lyst på en måde, som har været til gavn for alle, der gennem det forløbne år har haft deres gang på Den jyske Idrætsskole.

Bjarne Hauger.

Skolen og livet - endnu en gang

Der hvor jeg kommer fra, Københavns Universitet – men for så vidt vel overalt, hvor undervisning gives og modtages inden for rammer, der stilles af pensumkrav, eksamensfordringer, erhvervsrelevans o.s.v. – findes en meget udbredt ønskedrøm, der kan formuleres noget i retning af: »Om man dog kunne komme hen et sted, hvor man fik tid til at beskæftige sig med en ting så længe – og kun så længe – interessen for emnet var til stede.«

En anden udgave af ønskedrømmen begynder tilnærmelsesvis: »Vi lærer facts, tal, årstal, tabeller, systemer, vi får det hele præsenteret som en færdigfabrikeret støvsuger, som man enten kan købe eller lade være med at købe – der er ikke noget at diskutere, intet at ændre«, og munder ud i ønsker, der alt efter temperament går ud på enten at ændre hele undervisningssystemet radikalt i retning af mere frihed og mere kritisk stillingtagen *eller* at finde en skole, der lever op til disse krav.

At det er blevet moderne simpelthen at lade være med at købe den støvsuger, kan enhver konstatere blot ved at lukke et ugeblad eller en avis op. Overalt myldrer det med beundrende, let misundelige beretninger om folk, der er »stået af rotteræset«, bekymrede historier om ungdommelige sjæle, der er »flippet ud« og forargede beskrivelser af andre, der har »meldt sig ud af samfundet«. Men lad dem nu være. Jeg vil i første omgang beskæftige mig med dem, der har valgt sig højskolen som opfylder af deres ønskedrøm. Højskolens »image«, på godt og ondt tegnet af avisernes omtale af de store (Askov), de avancerede (den nordenfjordske) samt af mere eller mindre skandaleprægede »affærer«, er en (1) alt i alt meget fri og (2) meget interessebetonet skoleform, der (3) gerne tager kritisk stilling til samfundsforhold, politiske problemer o.s.v.

Nu skal det siges, at en god del af de nye elever har fået dette overfladiske billede korrigeret en smule ved samtaler med tidligere højskoleelever eller kursusbesøg på skolen, men mange møder op med forvent-

ning om (1-2) at kunne vælge sine fag udelukkende ud fra personlig interesse og kun at deltage i det omfang interessen bevares. Man nærer desuden en skrækblandet forventning om (3) en debatpræget, elevaktiviserende, standpunktskrævende undervisning med fare for at blive politisk indoktrineret. Der er ifølge en anden fordom, som pressen bærer hovedansvaret for, to slags højskolelærere: de sløve padder og de venstreorienterede samfundsomvælttere.

At skolen ikke uden videre hverken kan eller vil leve op til disse forventninger, er i første omgang afgjort en skuffelse – for mange i hvert fald, andre er kun lettede ved at tro, at de kan dukke hovedet og glide med strømmen.

Højskolelovens bestemmelser og skolens målsætning trykkes ned over hovedet på eleverne i form af en række obligatoriske fag. Også deltagelse i de fag, man selv vælger, gøres obligatorisk, når man en gang har valgt. Man er kort og godt i gang med at købe sig en støvsuger. Lidt flere modeller at vælge imellem, ganske vist, men fint fabriksfremstillet kram. Og ingen fortrydelsesparagraf.

Tror man. I begyndelsen.

Hvis højskolen nemlig fungerer, som den skal, opdager man, at der ikke er lagt én hindring i vejen for den frie udfoldelse, som ikke er der af simpel nødvendighed. Samfundet giver via statstilskud en betydelig støtte til skolens drift. Hvis disse penge overhovedet skal tjene noget formål (ud over naturligvis at »få de unge mennesker væk fra gadehjørnerne«) må der følge nogle bestemmelser om anvendelsen med. Og det gør der også: Noget ret vagt og forsigtigt om »almendannende« og »samfundsorienterende« fag. Ingen detaljer, ingen metodeforskrifter, intet utidigt posekiggeri for at finde ud af, om vi opfører os ordentligt.

Hvis endvidere en højskole er grundlagt af en ganske bestemt gruppe mennesker med et ganske bestemt, erklæret formål for øje, så må man også retfærdigvis forvente, at skolen søger at leve op til dette formål: Man kan ikke bebrejde en KFUM-højskole, at den er KFUM'sk, og det burde heller ikke kunne forbavse nogen, at en skole, der er grundlagt for at afhjælpe en ledermangel inden for den frivillige idræt, søger at uddanne sådanne ledere.

Alt sammen meget rimeligt.

Rimelighed er vel også den begrundelse, der bedst dækker en række andre restriktioner; f.eks. mødepligt. En forudsætning for en nogenlunde kontinuerlig stofgennemgang er, at det er de samme mennesker, der er til stede hver gang, nogenlunde forberedte og nogenlunde aktive. Eventuelle »turister« vil sinke og forvirre undervisningen, enten ved fortsat uvidenhed om, hvad det hele drejer sig om, eller ved at kræve idelige gentagelser. Hensynet til den betrængte lærer skal her være ganske ufortalt, men det er bestemt ikke morsomt at være trofast elev på de betingelser. Sagt på en anden måde: Skolen har med et magtbud sikret sig, at løftet om at give en undervisning, der svarer til skolens erklærede mål, bliver holdt – over for staten, overfor grundlæggere og ejere, men ikke mindst over for de mange, der i tillid til denne målsætning har søgt skolen.

I modsætning til samfundet som helhed, har vores minisamfund imidlertid den store fordel, at vi kan og skal forklare hvert eneste krav, hvert eneste påbud og hver eneste restiktion, vi pålægger medlemmerne. Igen og igen til alle har forstået det og handler derefter.

Og vi må hjælpe dem til at forstå konsekvenserne af det, de gør, og det, de ikke gør – ikke i en snæver, egoistisk ramme, men med hele fællesskabet i tankerne.

Demokrati, som jeg opfatter det, er netop et samspil mellem på den ene side en primær, principielt ubegrænset frihed til at gøre, hvad søren man har lyst til, og på den anden side en række begrænsninger, der i første omgang skriver sig fra et rimeligt hensyn til de mennesker, man skal være sammen med – flertallet såvel som minoritetsgrupper, i anden omgang fra nogle hensyn, der vel som jeg har forsøgt at vise det, kan udledes af det samme princip, men hvortil samtidig forholdet er helt anderledes middelbart: Kun med en masse mellemed er man medansvarlig for de love, der gælder i landet, men i et demokratisk regie kan man ikke for alvor diskutere, hvorvidt man er pligtig at respektere disse love (højst hvorledes man med lidt glistrupske fiksfakserier kan omgå dem).

Vi har en række fag med samfundsrelevans: Føst og fremmest naturligvis samfundsorientering, men også psykologi, sociologi, en god del

af danskundervisningen og en række foredrag. Disse fag har vel stort set samme effekt som de har i andre skoleformer. Ikke just imponerende. De nedenfor anførte eksempler kan uden videre vendes om og tages som eksempler på den hidtil givne undervisnings utilstrækkelighed. Praktisk anvendt demokrati, i al dets stivhed og mangelfuldhed, er nok så lærerigt.

På den ene side:

Skolens ordensregler hviler på en demokratisk overenskomst mellem forstander, lærere og elever – endda så demokratisk, at en enig elevflok kan ændre den mod forstanders og samtlige læreres stemmer. Elevernes første reaktion mod de mere upopulære af disse bestemmelser er ikke den logiske: At søge at ændre dem, men den rutinemæssige, fra det almindelige skolesystem kendte: At søge at påvirke den udøvende magt: læreren, forstanderen, til at lukke øjnene for overtrædelser. Læreren må, qua lærer, være mere konsekvent end samfundets øvrige medlemmer: Ved strengt at holde sig til gældende bestemmelser fremprovokerer han en debat om dem, der så enten kan munde ud i en erkendelse af deres nødvendighed eller i en ændring. Det tager måneder, inden en elevflok når så vidt, men de når det, og de husker den således lærte lektie.

På den anden side:

Ungdommen er formentlig hverken værre eller bedre end den altid har været, men det synlige og hørlige udtryk for ungdomskulturen har jo ændret sig en del på det sidste. Vi må i vort forsøg på konsekvent demokrati *ikke* fortvivlet prøve at »forstå« de unge, *men* at acceptere dem som de er; og vi må tillade dem fri udfoldelse *uden* begrænsninger, der skriver sig fra vore »forældede« opfattelser af, hvad der er »rigtigt«, »pænt«, »anstændigt« o.s.v., *men* med de begrænsninger, som et rimeligt hensyn til tredjepart stiller. Eksempler: Hvis man synes deres danse-musik spiller usædvanligt modbydeligt højt og larmende, så kan man forlange den dæmpet, *under forudsætning af* at den generer nogen, der gerne vil sove eller arbejde. Hvis det kun er ens egen æstetiske sans, der lider overlast, må man bide sig i tungen og tie stille. Hvis en elev på en

Æblerne var modne i »Sibirien«

venlig forespørgsel, om han hører efter, svarer: »Ja, ja, ævl du bare videre«, så må man ikke primært blive sur over udtrykket »ævla«, der jo nok i standarddansk har en noget nedsættende klang, men i den givne sammenhæng var ment som en returneret venlighed.

Og hvad der er endnu sværere: Der er tidligere gjort udførligt rede for, at vi må kræve aktiv deltagelse i undervisningen i det omfang det er nødvendigt, for at de der ønsker det, kan få fuldt udbytte af opholdet. Men også kun i dette omfang.

Vi må af hjertens lyst søge at projicere vor faglige begejstring over i eleverne, og de må på intet tidspunkt være uvidende om, hvad der kræves af dem, hvis de ønsker at nå et bestemt mål, men hvis man uden videre forlanger, at de skal købe det hele: perfektionstrang, faglig disciplin, energi (jeg vil være toptrænet!) og målrettethed (jeg vil være leder!), så har vi da endelig gjort os til støvsugeragenter. Og højskolens karakter af fri skole har fået et grundskud.

Det er et balanceakt af de sværere, men hvis den lykkes for os – otte måneder igennem – så har vi lært vore elever mere om samfundet og dets virkemåde end de kunne have lært i nok så mange samfundsorienterede skoletimer; ja, har de blot lært én ting: ikke at finde sig i noget påbud eller forbud, som de ikke kan få – eller bedre: selv finde – en fornuftig begrundelse for, så har det været besværet værd.

Hvad sluttelig (3) debatten angår, så er det efter min mening samfundsfagslærerens egentlige arbejdsområde. Eleverne kommer til os med en god portion skolevisdom på dette område – man kan næppe supplere det væsentligt i den tid, der er faget tildelt – men med en chokerende mangel på vilje og evne til at bruge samme. Eksempel: Næsten alle kan på anfordring stå på ét ben og gøre mere eller mindre udførligt rede for magtens tredeling i Danmarks rige. Spørger man så, hvad forudsætningen for at have magt i et land egentlig er, ligger svaret, til trods for, at militærdiktaturerne bogstaveligt talt blomstrer i stadig større tal i aviserne hver eneste dag, milevidt borte. Det er to forskellige verdener: skolebogen og avisen, der her skal mødes.

Mit andet eksempel er af en lidt anderledes karakter: Sidste år lod jeg et hold uden forberedelse svare på, hvilken løn en række professioner burde give. Svaret var, med få variationer, en nøjagtig affotografe-

ring af tingenes aktuelle tilstand: Rengørings*skonen* skulle have lidt mindre end havemanden, bankassistenten (white-collar) skulle have lidt mere end murersvenden (blue-collar) og denne naturligvis betydeligt mere end murerarbejdsmanden. I år lod jeg et hold svare på det samme spørgsmål, men denne gang efter at de havde gennemdiskuteret, hvilke ting der er, og hvilke ting der bør være bestemmende for, hvad der skal gives i løn. Resultatet var en smule, men ikke meget mere uafhængigt af udbuds og efterspørgsels hårde virkelighed.

Lærerens rolle er initiativtagerens og igangsætterens. Han nødsages i sine aktualiseringsbestræbelser til undertiden at tage det stygge ord »politik« i sin mund, ja han må ofte fremkomme med sin egen mening også i så henseende. Dette sidste kan i begyndelsen have en aldeles lamrende virkning på eleverne – de er jo vant til, at lærerens og en række andre »overmenneskers« mening lige som er lidt mere værd end andres, og så misbruges denne magt skammeligt til at snakke politik.

Hvis sådanne chok medvirker til at nedbryde den glasmur af autoritet, som læreren, hvad enten han ønsker det eller ej, stadig er omgivet af, så har de tjent et godt formål. Men det sker nok hverken i dag eller i morgen. Og så længe muren er der, må vi regne med den og ikke misbruge dens virkning. Tandlægen, eller den mand, der er maskeret som sådan, misbruger sin autoritet, når han udtaler sig til fordel for ét blandt mange lige ringe tandpastamærker, og Bing Crosby, når han blander showbiz og laksefiskeri på Grønland sammen.

Læreren har det fortrin frem for eleverne, at han er i besiddelse af større realviden og dermed valgmulighed blandt synspunkter. Hans opgave er at garantere for at alle sider af en sag bliver nævnt og loyalt belyst.

... Og så i øvrigt at holde mund, når det ikke er nødvendigt, han siger noget.

Ejvind Post.

XIII jugoslaviske håndbolduge

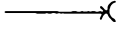

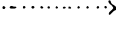

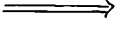

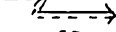

Ved Adriaterhavets kyst ca. 25 km nord for den store by Split ligger en lille, vidunderlig, gammel by ved navn Trogir. Jeg havde aldrig hørt om den før, men ved nu, at det må være Jugoslaviens håndboldby nr. 1. Til denne by inviterede det jugoslaviske håndbold forbund for 13. gang trænere fra hele verden til håndboldkomsammen. Foruden rejseudgifter kan man her formedelst 60 US dollars overvære, hvad landstrænere fra de forskellige nationer har at byde på. I år var der frie opgaver til de trænere, der skulle optræde. I de 60 dollars er foruden undervisning – ca. 5 timer om dagen – inkluderet kost og logi (privat eller luksus-hotel), et varmt klima, ca. 38° i skyggen, et krystalklart Adriaterhav samt venlige og gæstfrie mennesker. Der var ingen, der blev overanstrengt, det skulle da lige være »kaninerne«, som i år bestod af Jugoslaviens herreungdomslandshold samt for en kortere optræden Rumæniens dameverdensmestre. Vi andre skulle blot se på, bortset fra en stor turnering for de omkring 300 deltagere – vi havde et fabelagtigt godt skandinavisk hold, som imidlertid ikke nåede ret langt – årsagen skal man ikke kimse af: vi ønskede at lege håndbold og ha' det morsomt – de andre ville vinde.

Så kommer det store spørgsmål: Var der så noget at se på? Havde det hele nogen som helst værdi? Svaret bliver både ja og nej – desværre mest det sidste. Hertil må man først bemærke, at lande som CSSR, DDR og Sovjet overhovedet ikke var repræsenteret. Det ligger herefter helt klart, at de forskellige nationale forbunds trænere ikke ønsker at rykke ud med de fysiske, tekniske og taktiske træningsmetoder, som man i øjeblikket anvender, og da slet ikke på nuværende tidspunkt, hvor OL 72 er målet. Værdien af en sådan håndbolduge bliver da efter min opfattelse meget begrænset. Håndbold u-landene fik naturligvis mest ud af det. Repræsentanter fra lande som Kuwait, Libanon, Ægypten, Tunis, Sudan o.s.v. noterede og fotograferede i en uendelighed. Vi

andre sad og krøllede tæer – der var mange ting, der indholdsmæssigt og pædagogisk var under al kritik.

Midt i det hele lyste en stjerne klart og løftede efter min opfattelse kurset op i et acceptabelt plan – jeg ser her bort fra gedigne præstationer fra de nordiske deltagere – manden var Ian Kunst, Rumæniens navnkundige håndboldprofessor. Hans store viden – hans veltilrettede metodiske opbygning af stoffet samt veloplagte og inspirerende undervisning var en stor oplevelse. Det er for en stor del hans tanker og ideer, vi bearbejder og prøver at videreføre i dansk håndbold i dag. I år havde Kunst valgt at beskæftige sig med fase 1, 2 og 3 – altså lynangreb med fra 1-6 spillere samt organiseret angrebsspil foran den fjendtlige opdækning. Det er et lille udpluk af Kunst's øvelser på fase 1, 2 og 3 denne artikel er lagt an på. Der er ingen øvelser fra kursus 1 og 2 under DHFs instruktøruddannelse. For at forstå øvelserne er det nødvendigt at studere de nye internationale tegn i håndbold, som for fremtiden vil blive brugt i al håndboldlitteratur.

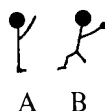
Internationale tegn i håndbold

	målmand		hopskud
	forsvarsspiller		screening (spærring)
	angrebsspiller		øjenkontakt
	angrebsspiller med bold		skud mod mål
•	bolden		enkelt finte uden bold
----->	boldens bane		dobbelt finte uden bold
—————>	spillers bevægelsesbane		finte med bold
- - - \ / - - ->	boldens bane med studsning		veksling (kryds)
=====>	spillers bane med bold		opdækning
~~>	eenhåndsdrifling		boldovertagelse

Hurtige opløb, fase 1 og 2

Øvelse 1:

B kaster mod A's parader. A parerer og spurter frem for at opfange contraen. Senere sprinter A helt igennem og forsøger scoring.

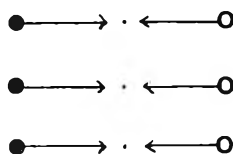
Øvelse 2:

Spillerne i en ring om 7-9 bolde. Når en spillers navn nævnes, skal han tage en bold og ramme en af de andre, der er spurtet væk i mellemtiden!

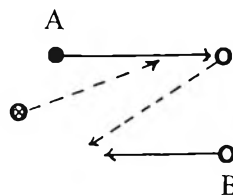
Øvelse 3:

Boldene anbragt på midterlinjen. Et hold fra hver side forsøger at komme først og trille bolden forbi. Variation: a) op i luften og hente, b) kast fremad og spurte efter. Scoringforsøg efter hver øvelse.

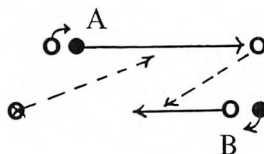
Øvelse 4:

A løber frem og modtager bolden inden 3-meteren fra egen målmand. Vender rundt og afleverer til B i modsat side, der er løbet frem. B skyder på mål.

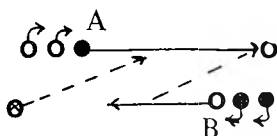
Øvelse 5:

Samme som 4, men hvor såvel A som B har en modstander efter sig.

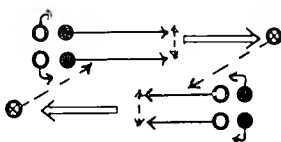
Øvelse 6:

Nu to mand efter A og B.

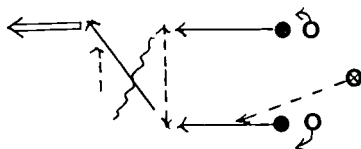
Øvelse 7:

Opstilling som før. Nu løber 2 mand sammen frem i hver side og 2 mand følger efter.

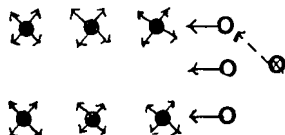
Øvelse 8:

Start fra et mål. Ved hver fløj. Hver mand har en spiller efter sig.

Øvelse 9:

3 mod 2 over 3 etaper. De 2 forsvarere skal i 1. omgang kun markere. Derefter må de indenfor deres felt forsøge at få bolden.

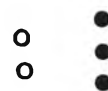
Øvelse 10:

Samme opstilling som nr. 9, men hvor forsvaret øges til 3 mand.

Øvelse 11:

2 mand spiller og kaster på mål. Efter skud skal de forsøge at forhindre 3 angribere i at lave mål!

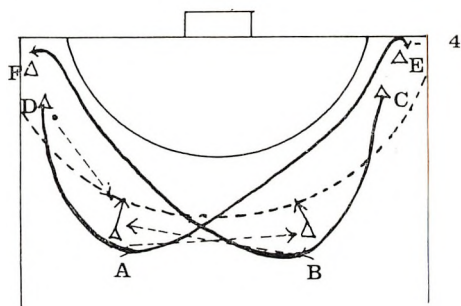
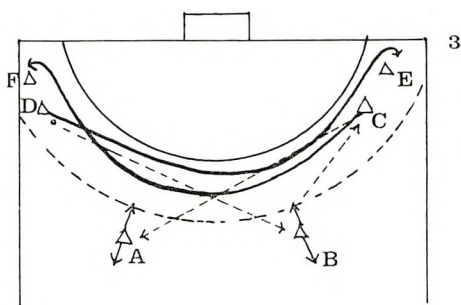
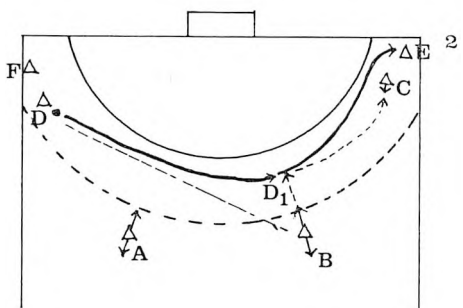
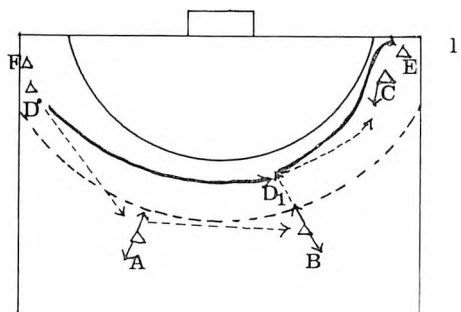
Øvelse 12:

Som 11, men hvor der er 3 mod 3.

Øvelse 13:

4 mod 4, 5 mod 5. 2 angribere mod 3 forsvarere. 4 angribere mod 5 forsvarere.

Organiseret angrebsspil foran den fjendtlige opdækning.

Fase 3-øvelser:

- Øvelse 1: Grundopstillingen som vist på figuren. Boldens bane: D–A–B–D₁–C, derefter anden halvdel af øvelsen spejlvendt. A og B skal i boldbesiddelse hele tiden være i stempelbevægelse med skudtrussel. Resten af et hold kan supplere op på fløjene. Målmændene må sættes i gang med andet arbejde. Øvelsen skal køre i 10 min. med fart på. Først uden, senere med opdækning.
- Øvelse 2: Samme grundopstilling. Boldens bane: D–B–D₁–C, derefter C–A o.s.v. A og B har samme stempelbevægelse som i øvelse 1. 10 min. med fart på.
- Øvelse 3: Samme grundopstilling. Boldens bane: D–B–C–A–F o.s.v. Den afleverende fløjspiller får denne gang ikke bolden igen men rykker blot lynhurtigt til modsatte fløj. Igen 10 min. med fart på.
- Øvelse 4: Samme grundopstilling. Boldens bane: D–A. D rykker derefter bagom A, som efter skudtrussel med en »tom hånd« igen afleverer til D. D afleverer nu hurtigt til B og rykker selv til modsatte fløj. B lægger nu an til skud og afleverer med en »tom hånd« til C, der rykker bagom B o.s.v. Meget svær øvelse, der igen skal køre for fuld fart i 10 min.

Udfra denne fase 3 grundopstilling kan man selv komponere videre. Øvelserne er fortræffelige både som kaste- og gribeøvelser under bevægelse, som opvarmning inden kampen eller inden træneren indfinder sig på træningsaftenen, eller som et forsøg på at skabe en smule orden i et ellers helt planløst spil foran modstandernes opdækning. Der er rige muligheder for at improvisere og fremtvinge en afslutning (fase 4). Begynd stille og roligt med dine spillere; øvelserne er beregnet på elitespillere – selv de jugoslaviske ungdomslandsholdspillere havde utallige kaste- og gribefejl under samtlige øvelser – men begynd bare allerede i ungdomsafdelingen at køre de angivne øvelser; vores almindelige danske håndboldopdragelse herunder vores velkendte og udenlands frygtede improvisationstalent vil ikke lide skade derved.

Flemming Blach.

Betragtninger over nogle forhold mellem musik og bevægelse

I dag er det for de fleste gymnastikledere en selvfølge at anvende musik til gymnastik, men den debat, der for tiden er i gymnastikkredse om emnet, tyder på, at dette ikke er problemfrit.

Striden står om, hvorvidt pop/jazzmusik har berettigelse i forbindelse med gymnastik.

Da musik påvirker menneskers følelser, og forskellige menneskers følelser forskelligt, er det en vanskelig sag at have med at gøre, men alligevel må der gælde nogle regler ved valget af musik.

Når den enkelte leder skal tage stilling til, hvilken musik han/hun vil bruge til bevægelse, må problemet være at finde frem til netop den musik, der bedst muligt fremmer hans/hendes gymnastiske ideer. Man må lære at lytte sig frem til et musikstykkets karakter, og når den er i overensstemmelse med den bevægelse, man ønsker frem hos gymnasterne, har man et anvendeligt stykke musik. Ved at kræve forskellige bevægelseskarakterer undgår man at vælge ens musikstykker og undgår dermed at sløve gymnasternes ører for musikpåvirkningen.

Før man bestemmer sig til, om man vil lede efter en bestemt karakter i gymnastikmusikken nedfældet i de kendte hæfter eller i pop/jazzmusikken, må man have overvejet nogle kendsgerninger.

Leder og gymnaster må kunne lide musikken, for at de skal engagere sig bevægelsesmæssigt.

Den gængse gymnastikmusik er ofte komponeret til bestemte øvelser og vil ofte være så karakteristisk, at den binder i et ganske bestemt mønster. Den tvinger til at arbejde med konstruerede øvelser.

Det kan være en vældig tilfredsstillelse både at lave og at udføre øvelser, hvor der i et og alt er overensstemmelse mellem hver bevægelse i øvelsen og musikken.

Ved at bruge nedskrevet gymnastikmusik bliver man holdt fast i bevægelsesformer (f.eks. tåskridt, studs og vipninger), der må have været

relevante for pianisten og hendes leder, men som ikke nødvendigvis er det for alle ledere.

Pop/jazzmusik holder ofte den samme karakter et musikstykke igennem, og derved bliver det muligt at arbejde i længere tid med samme slags bevægelse.

Rytmen stimulerer lysten til at bevæge sig.

Rytmen stimulerer ikke lysten til at opfylde et formkrav i bevægelsen.

Og hermed er vi måske nået til, at vi egentlig ikke står i en konflikt med hensyn til valg af musik, men nok så meget i en konflikt med hensyn til valg af gymnastik. Det, der lignede et musikalsk problem, er i virkeligheden lederens gymnastiske problem: Hvilke krav skal jeg i dag stille til den gymnastik, jeg tilbyder gymnasterne? Hvilke krav skal jeg først stille? Opfylder jeg disse krav? Hvordan opfylder jeg disse krav?

Spørgsmålene vil altid gælde. Svarene?

Lisichen Lyngholm.

Biomekanik

»det er s'gu nok løgn«. Citatet er professor Sløks og tænkt brugt som ny formålsparagraf for folkeskolen. Behovet for skepsis over for stof og dets formidling er måske størst der, men gælder naturligvis alment. Samfundet herunder idrætten har brug for konstruktive kværulanter, der med deres etablerede alarmsystem møder enhver påstand med indgroet tvivl. Dette afføder nemlig et krav om en uddybende forklaring af fremsatte udsagn. Der er i dag en klar tendens til, at man vil have bedre information; man vil vide besked om de bagvedliggende sammenhænge. Hvad der var god latin i går, er i bedste fald ikke tilstrækkeligt i dag. Dette burde også gælde idrætslige spørgsmål. Her møder man sjældent kvalificeret kritik af stof og dets pædagogiske formidling. Her synes alt at være godt ved det gamle.

Denne svigtende protest mod gårsdagens påstande – såvel verbale (»gymnastik gi'r kondi«) som motoriske (er de gængse skudformer i håndbold i grunden de mest rationelle?) – skyldes måske ringe træning i kritisk arbejdsmetode, men måske især manglende indsigt i stoffets grundlæggende elementer. For at kunne formidle et fagstof og for at kunne være en kvalificeret kværulant må man have viden. Dette fås bl.a. ved at søge hjælp hos idrættens grænsediscipliner, og det må derfor være naturligt, at man nyorienterer sin fagplan dvs. tilbyder fag, der kan afdække væsentlige sider af idrætten. Hertil vil biomekanikken være velegnet – ja uundværlig.

Skønt man meget tidligt har foretaget biomekaniske analyser, er det dog først i det sidste decennium, at de spredte bestræbelser er søgt retningsforenet. Resultatet er blevet den brede definition af biomekanik, som videnskaben om mekanikken i de biologiske systemer.

Formålet med biomekanikken er gennem objektive beskrivelser og analyser at kunne tilpasse det nervo-motoriske system de krav, som det ydre og indre miljø stiller samt evt. at kunne formulere almene og spe-

cielle lovmæssigheder for såvel mennesker som dyr. Biomekanikken finder anvendelse ved genoptræning af patienter, i erhvervslivet (f.eks. arbejdsteknik) og i idrætten, hvor et delmål f.eks. kan være at finde et optimalt bevægelsesmønster dvs. funktionelle, rationelle og økonomiske bevægelser, der udføres så præcist som muligt og med et minimum af kraftudfoldelse for at kunne løse den stillede bevægelsesopgave effektivt. Biomekanikken kan således bidrage til at ændre den intuitive arbejdsmetode, hvor man gik frem efter Gefühl, til en på teoretisk grund praktisk udarbejdet arbejdsmetode. Dette er naturligvis især aktuelt ved den tekniske træning.

Biomekanikkens primære undersøgelsesområder er:

1. bevægelsesmønsteret i tid og rum f.eks. rationelle og ekspressive motoriske handlinger, totale – og partielle bevægelser, disses afhængighed af ydre og indre modstande
2. energiproduktionen og nyttevirkningen i musklerne f.eks. energikravet for en motorisk handling ved forskellige hastigheder, forskelle i energikrav ved samme intensitet for to personer
3. styringsmekanismerne bag bevægelserne, herunder den motoriske innervations effekt i forskellige situationer
4. de psyko-somatiske fænomener, dvs. hvorledes psyken virker ind på den motoriske adfærd.

Fra ovenstående arbejdsmark kan eksempelvis henvises til disse artikler:
Åstrand: Ilooptagelsen under svømning ved forskellige hastigheder i en »svømmemølle« (en parallel til løbebåndet).

Blader: Analyse af motorik og kræfter ved starten i sprint.

Nemessuri: Den dobbelt-antagonistiske mekanisme i bevægelsesstyringen.

Er biomekanikken virkelig et relevant fag for kommende ledere og instruktører?

Ja, fordi

- en indsigt i de elementære biomekaniske principper er forudsætningen for en bedre forståelse for selv den simpleste detalje. Hvordan vil man eksempelvis forklare svæveservens besynderlige opførsel i volleyball uden at måtte tage biomekaniske begreber i brug?
- dette kendskab – alt andet lige – fremmer den motoriske indlæring,

- idet man har fået et middel i hænde, der hurtigere og mere rationelt når det optimale bevægelsesmønster.
- dette fag på naturlig måde kan integreres med de øvrige hjælpediscipliner (idrætsstatistik, anatomi-fysiologi), således at man kan opnå en samlet betragtning af den undersøgte motoriske handling.
 - dette fag rummer mulighed for selvstændige simple analyser med de relativt billige hjælpemidler (film, videobånd ...), man råder over. Man kunne tænke sig opstillet følgende elevopgaver:
 1. analyser en forlæns salto og sammenhold resultatet med tidligere foretagne biomekaniske analyser
 2. undersøg legemets samlede tyngdepunkt/deltyngdepunkternes bevægelser i tid og rum i relation til energikravet
 3. ...
 - man med denne indsigt i større grad har mulighed for at være opinionsdannede på instruktørfronten, og qua denne viden ikke blot tør tænke tanken, at det godt kan være løgn, men også i en given situation kan udtrykke den i en konstruktiv kritik.
- Biomekanik synes utilgængelig – det er en pædagogisk udfordring!

O. Worm.

Gud, konge og fædreland - eller hvad?

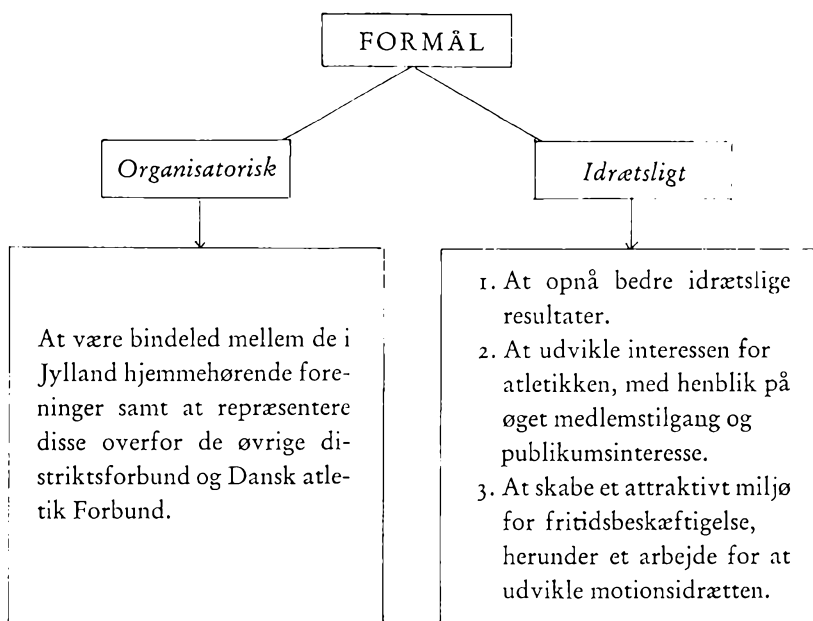
»Foreningens formål er gennem sine virkemidler at skabe en vågen og sund dansk ungdom til styrkelse af fædrelandskærligheden og forsvarsviljen i folket.«

»Denne formålsparagraf er trykt bag på mit medlemskort«, skriver Per Sonne i et læserbrevsindlæg i Dansk Idræt nr. 1 1971 og han fortsætter: »Jeg spiller fodbold, fordi jeg kan lide at spille fodbold, og fordi jeg gerne vil have lidt motion. Jeg leder gymnastik, fordi jeg kan lide det og fordi, jeg kan lide at have med børn og unge mennesker at gøre. Jeg er amtsvejleder, fordi jeg kan lide at følge med i, hvad der sker, og fordi jeg gennem min virksomhed her håber at kunne hjælpe andre ledere til at blive dygtigere ledere. Ikke fordi jeg vil skabe en vågen og sund dansk ungdom til styrkelse af fædrelandskærligheden og forsvarsviljen i folket.«

Er det denne aktive idrætsmand og leder, der har misforstået situationen, eller er tiden løbet fra den sikkert velmente formulering? Hvad vil vi med idrætten i 1971? Tiden stiller store krav til os alle, tag stilling, vær kritisk, men lad os være realistiske.

Jysk Atletik Forbund nedsatte i 1970 en planlægningsgruppe på 4 medlemmer, deriblandt undertegnede, til løsning af en række konkrete arbejdsopgaver, bl.a. ønskede man et forslag til en ny målsætning for jysk atletik.

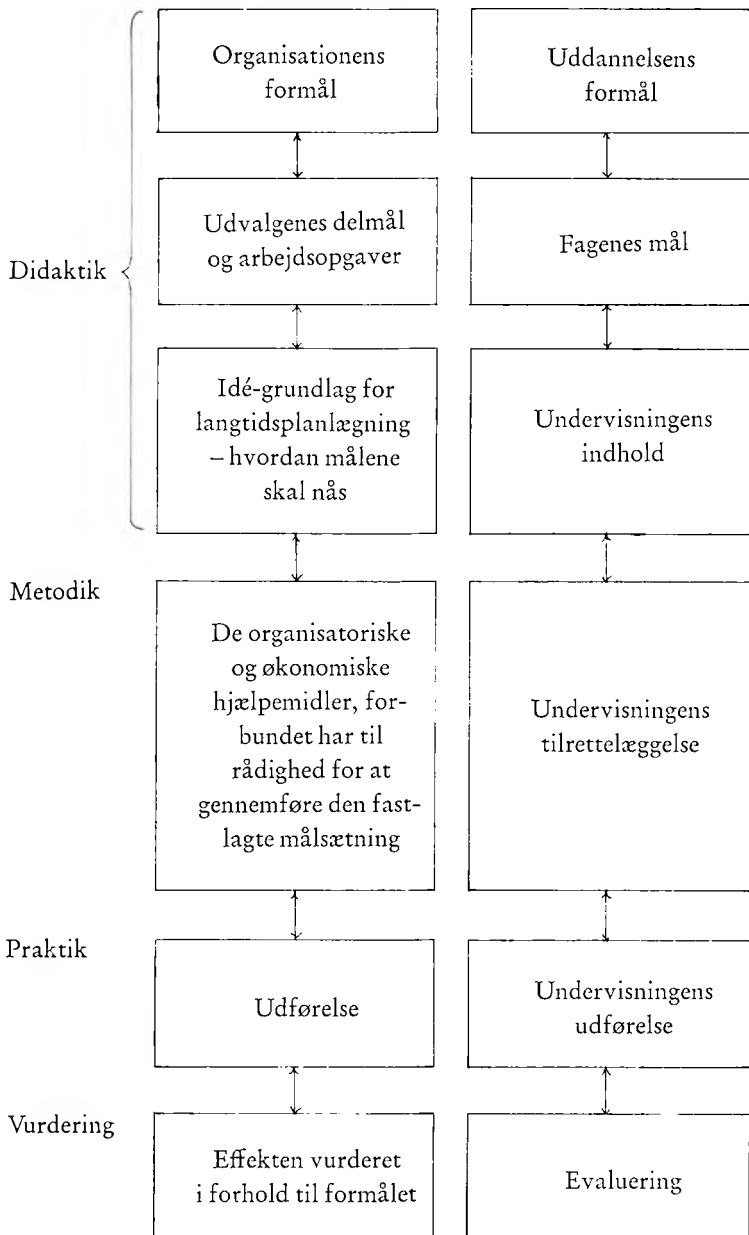
Opgaven gav anledning til en række overvejelser, bl.a. hvilket indhold man skal lægge i begrebet formål. Formålet, mener vi, skal angive organisationens opgave eller funktion samt oplyse, med hvilken hensigt organisationen er etableret, og hvad resultatet af dens virksomhed skal være. Det førte til følgende meget kontante og konkrete forslag, en meget ærlig formulering, specielt punkt 1.

Hermed kan opgaven ikke afsluttes og siges løst, for hvordan kan de mål vi har opstillet realiseres?

Inspireret af en undervisningsmodel udarbejdet af Carl Åge Larsen, Danmarks Lærerhøjskole, har jeg forsøgt at placere de didaktiske, de metodiske og de praktiske overvejelser i et skema. Hver af rammerne angiver et emne eller en kategori, der må overvejes og endvidere en delopgave der må klares for at opgaven i sin helhed kan løses.

Pilene angiver beslutningsprocessernes indbyrdes afhængighed. Hovedretningen er oppefra og nedefter. De opadgående pile illustrerer dels at løbende korrektion er nødvendig som følge af uforudsete vilkår, dels at ændringer af indhold og tilrettelæggelse er påkrævede, hvis resultatet viser sig at afvige fra det oprindeligt ønskede. Den sidste ramme – evaluering – bestemmer målsætningens levetid, er det ønskede mål ikke opnået, må målsætningen ændres, tilpasses de nye vilkår, eller indholdet – idégrundlaget og tilrettelæggelsen ændres, således at de ønskede mål nås.

(Carl Åge Larsen, D.L.H.)

Med udgangspunkt i den forannævnte målbeskrivelse har gruppen opstillet et foreløbigt idé-grundlag for langtidsplanlægningen:

Ad. 1.) *Bedre idrætslige resultater.*

Intensivt arbejde med opdagelsen og udvælgelsen af talenter f.eks. gennem idrætstest af skolebørn.

Inddeling af alle aktive i præstationsgrupper (klasser) A, B, C i lighed med hvad der er gældende inden for cykelsporten.

Bedre orientering af de aktive om grundlaget og den teoretiske baggrund for deres træning.

En detaljeret planlægning over 3 år, f.eks. omfattende:

a) Budget over den del af J.A.F.s midler, der kan anvendes på træningsmæssige og konkurrencemæssige aktiviteter.

b) og dermed konkret planlægning af fordelingen af disse midler på træningslejre, trænere, rekvisitter, konkurrencer o.s.v.

Ad. 2.) *Flere medlemmer.*

Intensivt arbejde for forbedring og udbygning af samarbejdet med: skolerne – jvfr. bl.a. ovenfor. Kommunerne – specielt øget fritidsbeskæftigelse. TV – specielt børne- og ungdomsafdelingen. Presse – hjælpe klubberne til en bedre og mere aktiv kontakt. Flere »kom som du er« stævner – og mere attraktive.

Arbejde for fremstilling af virkelig godt propagandamateriale og propagandafilm.

Flere ungdomsledere, på baggrund af bedre uddannelse og om muligt mere tiltrækkende arbejdsvilkår.

Vejledning og støtte og evt. initiativ i forbindelse med etablering af nye foreninger, herunder undersøge behovet.

Evt. mere tiltrækkende præmieringsordninger, f.eks. præstationsnåle, mesterskabstrøjer m.v.

Forbedring af forholdene for foreningernes gennem en grundig orientering om støtte- og tilskudsmuligheder og -rettigheder.

Ad. 2.) *Mere publikum.*

Støtte til større stævneaktiviteter med virkelig god propaganda-effekt.

Kursus i stævnearrangement, specielt med henblik på: bedre

PR – mere festivitas – programpræmier – mere publikumsvenlige stævner (tidsskema – orientering).

Speakeruddannelse.

Fremstilling på forbundsbasis af virkelig god standardplakat og evt. transparenter.

Omhyggelig placering af stævnerne, under hensyn til andre idrætsarrangementer, TV m.v.

Gadeløb, idrætten ud til publikum, (evt. samarbejde med gadeforeninger).

Vinduesudstillinger bl.a. i forbindelse med større stævner. Evt. deltagelse i deciderede udstillingsarrangementer.

Ad. 3.) *Miljø.*

Bedre klubfaciliteter, mulighed for andre aktiviteter. Udarbejde støttemateriale til gennemførelse af klubaftener.

J.A.F. kursus i gruppeaktivitet og gruppepsykologi m.v.

Studiekredsmateriale og foredrag.

Evt. etablering af ungdomsklub under fritidsloven.

Lade de aktive deltage i foreningens ledelse.

Bedre intern kommunikation.

Week-endlejre, udenlandsture, fester m.v.

Fællesaktiviteter man andre foreninger og idrætsgrene.

Ad. 3.) *Motionsidræt.*

Årligt folkeløb – i stil med Eremitageløbet – fulgt op af propaganda, testninger m.v.

Opfordringer og støtte til oprettelsen af motionsafdelinger og evt. motionscentre i foreningerne.

Ellen Jørgensen.

OL 72 - Forberedelser i München og Kiel

28. maj 71. »Der er telefon fra den tyske ambassade« –

»Det er den tyske ambassades presseafdeling. Kunne De have lyst til at deltage i en studierejse sammen med repræsentanter fra de øvrige danske gymnastik- og idrætshøjskoler og DHL til Kiel og München for at studere olympiske forberedelser og tysk leder- og læreruddannelse først i august?« Sådan lød invitationen, og uden betænkning svarede jeg »Ja«.

Søndag den 1. august mødtes vi så i Kastrup Lufthavn, efter at vi nogen tid forinden havde modtaget det endelige program for turen. Foruden rektor for Danmarks Højskole for Legemsøvelser, Hermod Andersen, deltog forstander Knud Winther, Gerlev, lærer Mogens Blicher Andersen, Sønderborg, lærer Arne Rasmussen, Viborg, bestyrelsesmedlem Willy Andersen, Ollerup, og jeg, og da vi alle kendte hinanden i forvejen, var kontakten hurtigt etableret.

»Inter Nationes«, en organisation, der formidler udenlandske delegationers rejser i Tyskland, stod som vært og havde lagt programmet for studierejsen. Hvert sted, hvor vi skulle gøre ophold, blev vi modtaget af en ung studerende, som havde til opgave at sørge på bedste måde for os, sørge for at vi fulgte de detaljerede programmer, at vi fik lejlighed til at se karakteristiske steder, seværdigheder m.m. og i det hele taget hjælpe os på alle måder. Det hverv røgtede de på forbilledlig vis. Vi var i alle måder »Inter Nationes« gæster, og havde som sådanne næppe lejlighed til at tage tegnebogen frem undtagen når vi helt privat foretog indkøb og sendte postkort hjem.

Studierejsen havde to hovedformål:

1. at bese de olympiske forberedelser såvel organisationsmæssigt som byggemæssigt i Kiel og München, og

2. at studere tysk lærer- og idrætslig lederuddannelse, herunder også at blive gjort bekendt med de idrætslige forberedelser til de olympiske lege.

Turen varede 7 dage og forløb i korte træk således:

Søndag: Fly fra Kastrup til Hamburg, bil fra Hamburg til Kiel, rundtur.

Mandag: Besøg i pressecentret for sejlerolympiaden, sejltur til det olympiske center: Schilksee ved Kielerfjordens munding, bil til Hamburg, fly til Köln/Bonn.

Tirsdag: Besøg i »Inter Nationes« hovedkvarter i Bonn, samtale med embedsmænd i indenrigsministeriets afdeling for Sport om Bundesregeringens tilskud til tysk idræt, leder- og træneruddannelse, idrætsbyggeri m.m.

Officiel middag med embedsmænd fra indenrigsministeriet. Besøg i Bundesregeringens ministerialbygning og på Sportshochschule – Bonn. Togrejse langs Rhinen til Frankfurt.

Onsdag: Samtaler i Tysk Idræts Forbund om tysk idrætsorganisation, trimkampagne m.m., Nationale olympiske komité om de idrætslige forberedelser og organisationen af træningen for topidrætsfolk, besøg på Tysk Gymnastikforbunds trænings- og uddannelsescenter og Sportschule Hessen og endelig samtale i Tysk Ungdomsidrætsforbund om denne organisations uddannelse af ungdomsledere, tysk idrætsungdomsarbejde m.m. Fly til München.

Torsdag: Besøg og rundvisning på den olympiske byggeplads, besøg i TV-tårnet, sight-seeing i Münchens gamle bydel, samtale med en embedsmand fra undervisningsministeriet om tysk læreruddannelse og skoleidræt. Mozartkoncert i Residenspaladset om aftenen.

Fredag: Shopping om formiddagen, derefter besøg på Sportschule Grünenwald uden for München, friaften.

Lørdag: Hjemrejse med fly over Hannover til Kastrup.

Alt i alt et koncentreret, anstrengende, men særdeles udbytterigt rejseprogram – anstrengende p.g.a. de lange koncentrerede samtaler på tysk og/eller engelsk om mange interessante emner – og udbytterigt, fordi vi hvert eneste sted mødte velforberedte eksperter, der kort og præcist

gav os oplysninger om deres specielle arbejdsområde og beredvilligt besvarede de spørgsmål, som deres redegørelser gav anledning til. Ud over dette blev vi selv spurgt ud om dansk lærer- og idrætslederuddannelse, og da vi navnlig på det sidste område – de danske gymnastik- og idræts-højskolels særlige uddannelsesmønster i forbindelse med folkehøjskolen – kunne delagtiggøre dem i noget for tyskerne ganske ukendt, kunne samtalerne ofte trække langt ud over den fastsatte tid. Til vore guiders ros skal det siges, at de, når lejlighed bød sig, sørgede for, at vi fik tid til at slappe af mellem de anstrengende samtaler på et skyggefuldt sted med en stille øl.

Om de ovennævnte samtalers oplysninger om tysk leder- og træneruddannelse kunne der siges mangt og meget, men det aktuelle i studierejsen var først og fremmest besøgene på de olympiske byggesteder i Kiel og München. Af de oplysninger, vi fik under vore besøg, og af det righoldige materiale, vi fik udleveret, fremgik det tydeligt, at siden Vesttyskland i 1966 fik overdraget arrangementet af legene, og det blev bestemt, at de skulle afholdes i München – efter oplæg fra Münchens bystyre – og i Kiel for sejlsportens vedkommende, er hver eneste lille detalje blevet gennemarbejdet med typisk tysk grundighed. Tusindvis af mennesker i administration, på tegnestuer og på byggepladser har været beskæftiget med planlægning og organisation for derefter at føre de vedtagne projekter ud i livet. Selv meteorologiske undersøgelser af vejrliget mange år tilbage er blevet foretaget, således at man kunne finde frem til, at perioden fra 26. august til 10. september vil være det gunstigste tidsrum for legenes afholdelse.

At alt var veltilrettelagt fik vi et levende indtryk af under vore besøg på de olympiske byggepladser. For det første blev vi imponerede af de storslåede byggeformer, utraditionelle og tilsyneladende funktionelt gennemtænkte på alle måder, så alle, der skal færdes i dem, idrætsfolk, officials, journalister og tilskuere hver på sin måde får de bedst mulige betingelser for at virke under legene. Idrætsfolkene indkvarteres i rummelige boliger og har de fornødne serviceorganer, bispisning og rekreationslokaler, inden for rimelig afstand, ligesom alle trænings- og konkurrencefaciliteter kan nås i løbet af kort tid. Journalisterne vil få alle moderne hjælpemidler, EDB-anlæg med alle ønskelige oplysninger om

Model af de olympiske anlæg i München

idrætsfolkene, resultater o.s.v., telefoner, TV-kommunikation m.m. stillet til rådighed, og endelig er der for tilskuerne skabt de bedst tænkelige vilkår for at overvære de forskellige idrætsgrenes afvikling.

Alle vegne var der prøveopstillinger af møblering i boligerne, siddepladser på tribuner, installationer for EDB, TV, telefon o.s.v., så man var klar til at køre alt på plads, efterhånden som byggerierne blev færdiggjort. For det andet var det interessant at erfare, at hvert eneste bygningsværk var forudbestemt til at varetage sin bestemte funktion, når legene er overstået, således at der ikke blot er bygget for de ca. tre uger, som OL varer, men også for mange år frem i tiden. Således vil mange af idrætsfaciliteterne komme til at virke som uddannelsessteder i forbindelse med de eksisterende universiteter og læreanstalter, mange af boligerne i de olympiske byer skal benyttes af studerende, en stor del af

faciliteterne skal anvendes som fritidssteder og rekreatiomsområder for den almene befolkning, og de store idrætsarenaer skal danne ramme om kommende storarrangementer bl.a. for VM i fodbold i 1974, europamesterskaber o.s.v. Mange af de opførte boliger og hoteller er bygget af private firmaer og vil siden blive solgt som ejerlejligheder, men til priser, hvor tegnebogen skal være i orden, inden købet afsluttes.

På pressecentret i München havde vi lejlighed til at gennemgå modellerne af de enkelte byggeprojekter, inden vi blev kørt ud til byggepladserne og fik forevist de foreløbige resultater. Dristigt og med stor arkitektonisk overlegenhed har man sammenføjet hele det idrætslige opvisningsareal med en tagkonstruktion, man aldrig har set mage til før. I kæmpemaster forbundne med kilometervis af kabler og stålwireophæng hænges et gennemsigtigt akrylpladetag op til beskyttelse af tilskuere og idrætsfolk. Ved første øjekast virker det som et kæmpemæssigt cirkustelt formet som en enorm hummerklo, der er udspændt over hele arealet. Utroligt spændende vil det blive at erfare dets samlede virkning, når det i løbet af de kommende måneder vil stå færdigt; men et foreløbigt indtryk af dets udseende og storhed fik vi under et besøg i det over 200 m høje TV-tårn – de olympiske leges vartegn – der er bygget få hundrede meter fra idrætspladserne. Fra dette tårn havde man et storslået vue ud over samtlige områder og havde dermed også mulighed for at konstatere sammenhængene i byggeriet. Utallige detaljer i disse kæmpeprojekter kunne drages frem og beskrives, men dels så vi dem altså kun i deres vorden godt et år før legene åbnes, og dels vil de utvivlsomt blive beskrevet i pressen og vist i TV efterhånden som færdiggørelsen nærmer sig.

Det er naturligt at spørge: »Hvad har alt dette hidtil kostet, og hvor stor vil den samlede investering blive?«

I et interview opgiver præsidenten for den olympiske komité, hr. Willi Daume, at de samlede byggeomkostninger i Kiel og München beløber sig til ca. 1½ milliarder DM (i Kiel alene godt 100 mill. DM), hvortil kommer ca. ½ milliard DM til den olympiske komité. Alt ialt altså omkring 2 milliarder DM, et beløb hvor også vej anlæg, tunnelbaner, rekreative områder m.m. er taget med.

Om indtægterne er det noget sværere at få præcise oplysninger, men

Tagkonstruktionen på idrætshallen

ét er sikkert, der skal en velspækket pengepung til for at rejse til München som tilskuere. Hotel- og madpriser er allerede oppe i et skyhøjt niveau og billetterne til de forskellige idrætsbegivenheder er heller ikke billige.

Tyskland har været vært for de olympiske lege tidligere, det var i Berlin i 1936, hvor de efter naziregimets gigantiske iscenesættelse blev betegnet som »Mammutlegene«. – Nu er Tyskland vært igen, og alle kræfter sættes ind for, at legene til næste år skal blive så storslåede og vellykkede som muligt, og at de kommer til at foregå i en mere afslappet atmosfære end i 1936, selv om politiske, professionelle og andre dybtgående problemer tårner sig op for både den nationale tyske og den internationale olympiske komité.

Hvilken betegnelse, der vil blive benyttet om de olympiske lege i München i 1972, det vil vi få at vide, når de slutter den 10. september.

Bjarne Hauger.

Rejsegilde - færdiggørelse - indvielse

Onsdag den 27. januar 1970: Rejsegilde på den nye kursusbygning

Under festlige former og i overværelse af et par hundrede mennesker med Vejles borgmester, Willy Sørensen, i spidsen for repræsentanter for skolens bestyrelse, arkitekter, ingeniører, håndværkere, skolens medarbejdere og elever og en lang række gæster fejredes rejsegildet på den nye kursusbygning. På toppen af beboelsesfløjen var kransene hejst, og i træningssalen, hvor festen holdtes, var der smykket med flag.

Byggeudvalgets formand, Aage Feldt, arkitekt Anton Holm, håndværkernes repræsentant, Møller Pedersen, talte om bygningens tilblivelse, indretning og arbejdets gennemførelse, og borgmester Willy Sørensen gav på byens vegne udtryk for glæden over at se den udvikling, der var sket på Den jyske Idrætsskole gennem årene fra den ganske lille skole til den store institution, den efterhånden havde udviklet sig til. På skolens vegne sluttede jeg af med en tak for det gode samarbejde skolen, byggeudvalget, teknikerne og håndværkerne imellem.

Traktementet var vin og kransekage, og siden var der øl og pølser til alle ... og så skred byggearbejdet videre. De givne tidsfrister blev overholdt, efterhånden som de enkelte afsnit blev færdiggjort, og dag for dag tegnede enkelthederne i byggeriet sig mere og mere klart.

Undervejs blev der holdt en lang række byggeudvalgsmøder, hvor de sidste detaljer blev bearbejdet, og sidst på sommeren dukkede det første inventar op. Med spænding og forventning så vi det nye tæppegulv i træningssalen blive lagt – og med de erfaringer, vi allerede har indhøstet, tyder alt på, at det vil blive en succes. Gartnere og entreprenører fik efterhånden sat skik på omgivelserne omkring svømmebassinet og på begge sider af kursusbygningen, og efter at snesevis af håndværkere, møbelfolk o.s.v. havde ydet den sidste afgørende indsats, stod bygningerne klar til afleveringsforretning og indvielse.

*Byggeudvalgets formand,
Aage Feldt*

Indvielsen den 18. september

Efter en uformel frokost, hvori der deltog repræsentanter for Vejle by, Dansk Idræts-Forbunds og skolens bestyrelse, repræsentanter fra de forskellige specialforbund, arbejdsudvalg og DIFs sekretariat, skolens lærere og medarbejdere, håndværkere og en række indbudte gæster, samledes alle i træningssalen kl. 14.

Som et symbol på samarbejdet stod Dansk Idræts-Forbunds og skolens faner placeret side om side bag talerstolen, og foran denne pyntede mange blomsterhilsener i anledning af dagen smukt op.

Byggeudvalgets formand, Aage Feldt, bød velkommen, gav et rids over byggeriets tilblivelse, størrelse, pris og indretning og sagde bl.a.: »Den 29. april 1967 valgte DIFs bestyrelse to udvalg til at behandle og fremsætte forslag om uddannelse af ledere og instruktører. På grundlag af de fremkomne betænkninger opstod i 1968 de første tanker om at bygge DIFs kursuscenter ved Den jyske Idrætsskole i Vejle, for på den måde kunne man udnytte de gensidige faciliteter og de gensidige muligheder, der var til stede. Arkitektfirmaet Holm og Andersen, Kolding, udarbejdede et skitseprojekt, der med heldig hånd udløste de tanker, som vi havde gjort os, hvorfor DIF bevilgede 20.000 kr. til et detailprojekt i forbindelse med en økonomisk oversigt. På DIFs besty-

relsesmøde den 26. oktober 1969 blev projektet godkendt inden for de opstillede økonomiske rammer, hvorefter licitationen kunne foretages. Resultatet af denne blev en samlet byggepris på 4,2 mill. kr., hvori er indbefattet ca. 450.000 kr. til inventar, undervisningsmidler, idrætsudstyr m.m. Det giver en byggepris på ca. 1150 kr. pr. m², et beløb, der vist må siges at være uhyre rimeligt.

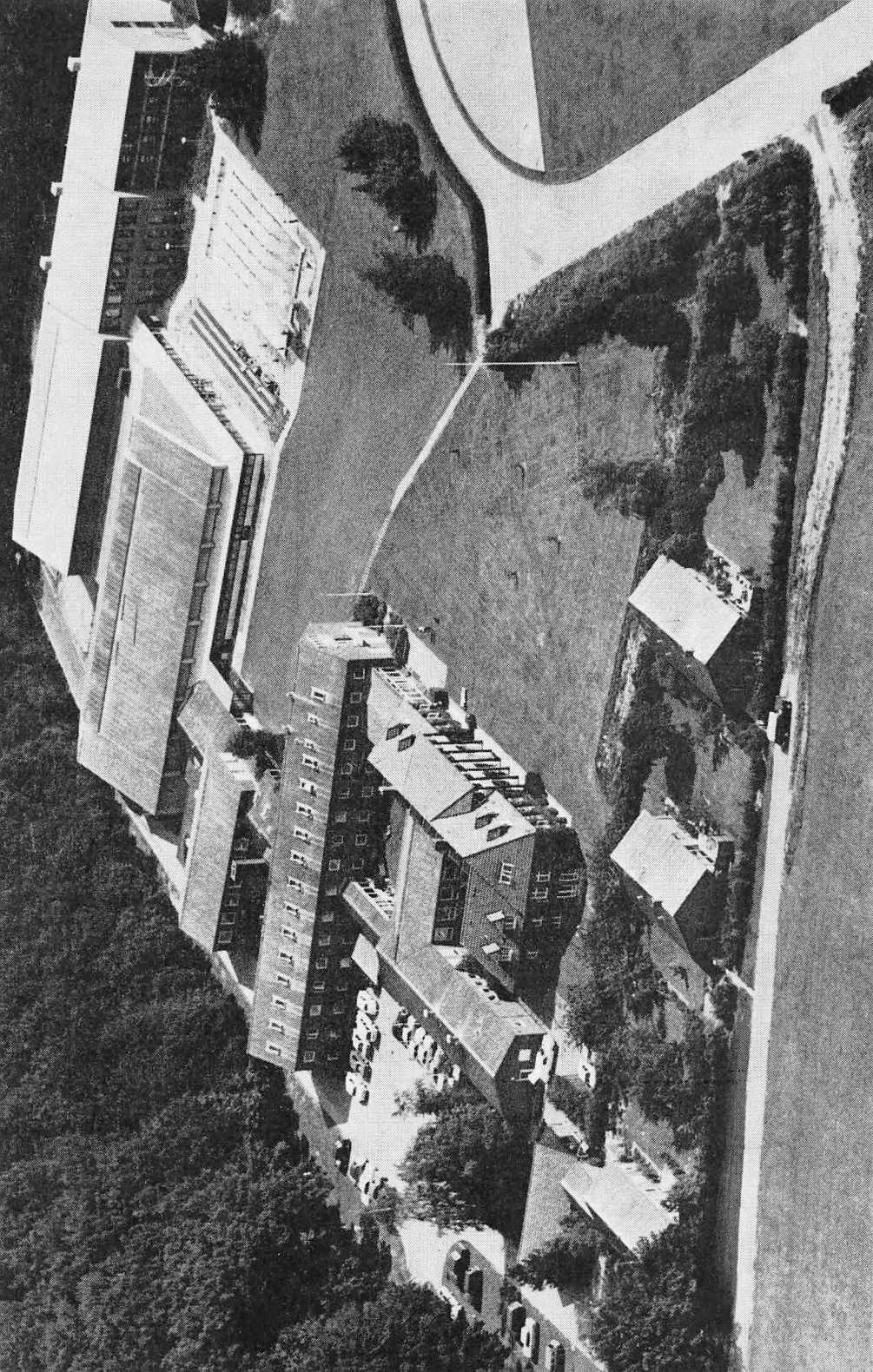
Det er glædeligt i dag at kunne konstatere, at dette byggeri har kunnet gennemføres uden overskridelser.«

M.h.t. indretningen sagde Feldt: »Vi har i DIF følt en slags forpligtelse til at gå i spidsen; derfor har vi foretrukket en gulvbelægning med »Bolltex«, som ikke tidligere har været prøvet i en hal som denne. Hallen er iøvrigt indrettet, så man kan imødekomme alle ønsker fra specialforbundene m.h.t. redskaber m.m., ligesom vi i hallen og i teorilokalerne har anskaffet et varieret, moderne teknisk udstyr – internt TV, videorecorder, monitorer, films-apparater m.v., så vi også på dette område kan tilfredsstille alle tænkelige kursuskrav.«

Feldt sluttede med at sige: »Samarbejdet i byggeudvalget, med teknikere og med entreprenører har været gnidningsløst. Det har simpelthen været en fornøjelse at komme her hver eneste gang og mærke den store interesse, der har været for, at dette skulle lykkes. Det er derfor en meget stor glæde, at jeg nu på byggeudvalgets vegne kan aflevere DIFs kursusbygning til bygherren, Dansk Idræts-Forbund, ved dets formand, advokat Kurt Møller.«

Kurt Møller indledte med at sige, at han, der havde været med til så mange indvielser, nu befandt sig i den specielle situation, at han selv skulle modtage et bygningsværk i sin egenskab af bygherre, og han fortsatte:

»Det er og bliver altid et højdepunkt for mig at være med til en indvielse, og jeg er sikker på, at det samme gør sig gældende for alle vore idrætsledere, fordi vi derigennem ser skabt de muligheder, der er en absolut forudsætning for idrættens fortsatte vækst. Når jeg er med ved en sådan indvielse, så er det første, der melder sig, en spontan og umiddelbar glæde over det smukke resultat, der er opnået. Jeg vil indrømme, at jeg kombinerer ofte dette med en vis stolthed på idrættens vegne –

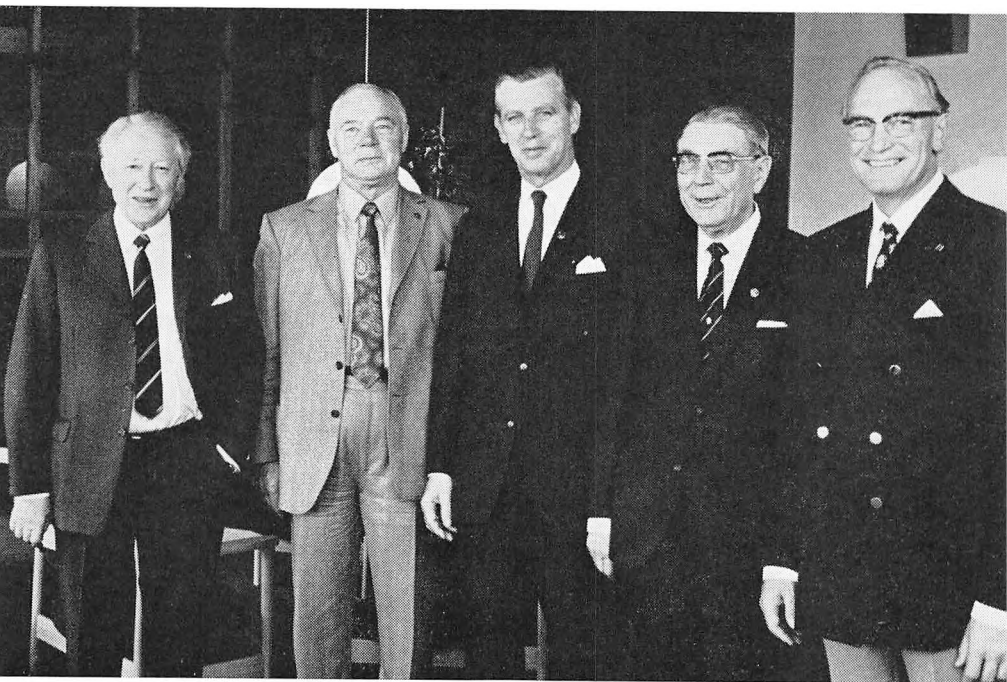

en stolthed over at vide, at vi har idrætsledere i dansk idræt, der tager initiativet og går i spidsen for at skabe sådanne faciliteter, og det er ligesom jeg med en vis ydmyghed glæder mig over, at jeg selv kan få lov til at være med til at tjene idrættens sag ...

Der er noget specielt ved denne indvielse. Måske er det lidt meget at sige, at det er en historisk dag, men jeg føler i hvert fald, det er en milepæl, og jeg gør det af flere grunde. Først og fremmest fordi dette bygningsværk er overdraget Dansk Idræts-Forbund som bygherre. Det indebærer, at der bag dette står samtlige DIFs specialforbund. Det tyder for mig på, at man har den indsigt, at skal vi løse store fælles opgaver for idrætten, så gælder det om at stå én for alle og alle for én, og det er et godt princip for idrætten; det kræver afsavn for vore specialforbund ...

For det andet: Vi har skabt et kursuscenter, der er en forudsætning for at køre de tanker videre, vi i Dansk Idræts-Forbund har haft om at udbygge undervisningssektoren. Vi anser det for en overordentlig vigtig opgave, og det, vi ser skabt i dag, er forudsætningen for at løse den målsætning, som er nedfældet i de betænkninger, der har været afgivet om disse problemer. For det tredje: I dag har vi en bygning, som er samarbejdet – må jeg sige det på denne måde – med Idrætsskolen i Vejle. Det er også en speciel situation, vi er inde i, der kræver tæt og nøje samarbejde mellem skolen og Dansk Idræts-Forbund. Det er jo sådan, at selv om Dansk Idræts-Forbund står som bygherre, så ønsker vi på ingen måde, at der skal sættes hverken et fysisk eller et psykisk pigtrådshegn om den bygning, der her er skabt. Den skal indgå som et hele i de aktiviteter, der udføres her på pladsen.«

Videre omtalte Kurt Møller, at der her var skabt noget nyt, som vil blive til gavn for dansk idræt, og efter at have rettet en personlig og varm tak til byggeudvalgets formand, Aage Feldt, for det kolossale arbejde, han havde lagt i at føre de første spæde tanker og ideer igennem til virkelighed, sluttede han ved at sige: »Skulle jeg udtrykke et ønske eller et håb for dette kursuscenter, så skulle det være, at vore forestillinger om den betydning, som et sådant kursuscenter skal have, langt må blive overgået af virkeligheden. Jeg tror på, at dette betyder mere, end vi har været i stand til rigtigt at forestille os. Tak.«

*Talere ved indvielsen: Aage Feldt, Willy Sørensen, Kurt Møller,
Otto Lassen og Bjarne Hauger*

Skolens formand, Otto Lassen, fik derefter ordet og sagde til indledning: »Det er mig en glæde at konstatere, at indvielsen i dag af denne kursusbygning er med til at skabe nye og gode faciliteter til DIF og til Den jyske Idrætsskole. Jeg har haft den glæde og oplevelse at kunne følge skolens oprindelse og start gennemført med sejrskampvilje af skolens første forstander, Svend Åge Thomsen, som med ukuelig idealisme – og jeg vil også sige med superoptimisme – gennemførte den næsten umulige opgave i 2. verdenskrigs første åringer.

Vi var mange, der var stolte på Svend Åge Thomsens vegne, da de første bygninger – der i dag synes beskedne – og det ydre anlæg blev indviet.«

Otto Lassen nævnte endvidere den uvurderlige støtte, skolen havde modtaget fra Vejle kommune, hvis borgmestre fra starten og op gen-

nem årene havde været formand for repræsentantskab og FU og rettede en tak til Willy Sørensen.

Formanden omtalte endvidere de bånd, der var blevet knyttet mellem skolen og Dansk Idræts-Forbund, dels ved at DIF i trange år gav løfte om at dække de eksisterende underskud på driften, og dels ved at repræsentantskabet ved en senere fundatsændring kom til at bestå af repræsentanter for hvert af de bestående specialforbund og bl.a. 2 repræsentanter valgt direkte af DIF.

Om kursusbygningens oprindelse omtalte Otto Lassen, at skolens ønske om yderligere undervisnings- og træningslokaler til den udbyggede undervisning og DIFs tanker om uddybning af leder- og instruktøruddannelsen i virkeligheden var planer, der overlappede hinanden, men at det ville for begge parter byde på en økonomisk og tidsmæssig fordel, når både de bestående og de nye tilkommende faciliteter kunne udnyttes fuldt ud.

»Nu står det som en helhed, og det gode samarbejde skolen og DIF imellem har igen givet frugtbart resultat.

Jeg vil gerne hermed udtale mit ønske om, at de nye, gode kursusværelser må blive befolket med gode emner til leder- og instruktørgeneringen, at de tanker, der gror frem i tiden, også må finde plads her, at de fremtidige ledere gennem intensiv kursusvirksomhed udstyres med så megen oplysning og viden, at deres virke parret med den idealisme, der er et særkende for danske idrætsledere, må gøre arbejdet lettere for dem på det hjemlige arbejdsfelt, at uddannelsen af trænere må kunne give dem forståelse og indsigt med det arbejde, som de skal udføre. Jeg tror, at DIF er inde på den rette vej.

Jeg siger til lykke til DIF med den løste opgave, ønsker at kursuscentret, hvis værdi også for skolen er af stor betydning, skal virke til gavn og udtrykker ønsket om, at det nære samarbejde også i fremtiden må bære frugt til gavn for dansk idræt og ungdom.«

Dermed var den officielle talerrække forbi, men det var helt naturligt, at borgmester Willy Sørensen, der bragte en hilsen fra Vejle by, understregede det rigtige i, at der ved indvielsen blev føjet et nyt kapitel til den historie, der i sin tid blev skabt af en ung idealistisk idrætsmand som begyndelsen til det eventyr, den historie, der er skrevet om arealer-

ne på Vejle Nørreremark. Borgmesteren følte det som en afrunding af det kredsløb, som var en ganske naturlig ting, og han udtrykte sin glæde over, at Dansk Idræts-Forbund nu har erklæret åbent, redeligt og ærligt, at skolen med sit virke under højskoleloven, og den mission, den har gennem den kursusvirksomhed, som skal trives, for at vi virkelig kan få gode idrætsfolk og gode borgere i Danmark, den må have sit ærlige og reelle ansigt, og det er det ansigt, skolen har fået ved den ny-skabelse, der indvies i dag.

»Jeg ønsker Dansk Idræts-Forbund til lykke, jeg ønsker Den jyske Idrætsskole til lykke med kombinationen, og jeg kunne næsten fortsætte med at sige, at jeg ønsker Vejle kommune til lykke med det, der er sket. Kredsløbet er sådan set fuldent, og det borger for, at der er en glørværdig fremtid forude for dansk idræt ... jeg håber ikke, det er sidste gang, jeg får lejlighed til at være med i et sådant kapitel i skolens historie.«

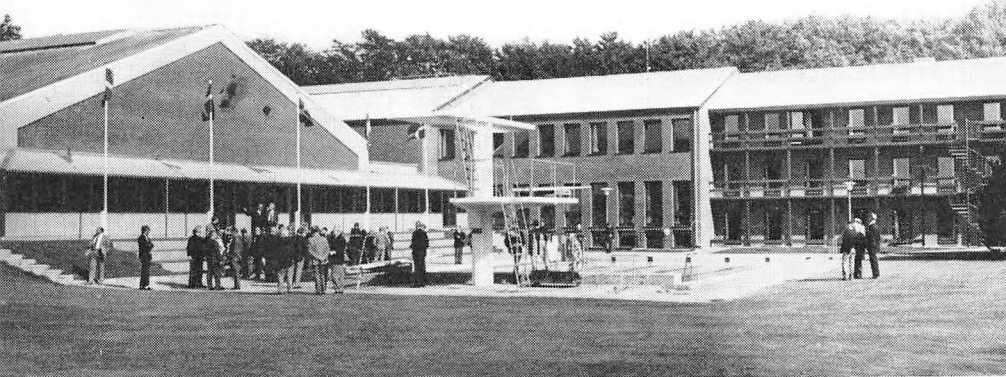
En af skolens elever, Susanne Andersen, føjede elevernes lykønskning til: »Vi elever glæder os meget til at kunne bruge de nye lokaler, som står til vores rådighed. Jeg er overbevist om, at de mange elever og kursister, som kommer her, vil både få nytte og glæde af den nye bygning. Jeg var selv deltager på DIFs grundkursus I i sommer og blev så betaget af stedet, at jeg senere blev elev her på skolen. Jeg glæder mig til at komme til kursus i den nye bygning. Vi elever mener, at DIF har gjort en god investering og ønsker til lykke med kursusbygningen.«

Et af skolens tidligere FU-medlemmer, A. Dahl-Engelbrechtsen, JBU, føjede en check på 500 kr. til en tilsvarende, som DBU havde skænket til bøger til idrætsbiblioteket, udtrykte beundring over det smukke resultat, der var nået, og DBUs glæde over udvidelsen.

Arkitekt Holm bragte en tak for den opgave, der var blevet betroet teknikerne, og lovede at stille en skopudser til rådighed på hver etage til glæde for kursisterne, til gavn for gulvene og til beskyttelse af teknikerne.

»Vi ønsker DIF og skolen held og lykke med bygningen og håber, at vi har medvirket til, at de mål, som Idrætsforbundet har sat sig med denne bygning, vil blive nået til gavn for dansk idrætsungdom.«

Endelig rettede jeg en tak til DIF for den tillid, man havde vist os,

der i det daglige har vores virke på Den jyske Idrætsskole, ved at man havde realiseret drømmene og planerne om et veludstyret, moderne kursuscenter og netop opført det i forbindelse med skolen.

»Gennem det samarbejde, der altid har eksisteret DIF og Den jyske Idrætsskole imellem er der nu skabt yderligere muligheder for at styrke og uddybe det fælles arbejde, begge parter har med at uddanne så due-lige ledere til dansk idræt som vel muligt.«

DIFs kursusudvalg havde derefter lejlighed til at vise alle lokaler frem for de mange gæster. Efter en nøje plan fulgtes grupperne rundt af et udvalgsmedlem, der gjorde rede for lokalernes indretning og funktion og demonstrerede de mange nye undervisningsmidler, kursusprogrammer, testningsapparater m.m. Det var en fortræffelig præsentation af de nye lokaler, og der var ikke tvivl om, at de mange specialforbundsrepræsentanter rejste hjem til deres bestyrelser med forslag om, at der måtte arrangeres kursus i den nye bygning i Vejle.

For alle, der blot havde haft det mindste med byggeriet at gøre, og som fremover på en eller anden måde får lejlighed til at se kursusbygningen i funktion efter dens hensigt, var indvielsen et festligt arrangement, der var foregået i en behagelig og afslappet atmosfære.

Bjarne Hauger.

Skolens kursusvirksomhed

For at få et indgående kendskab til hvorledes de ændringer, der er indført i kursusvirksomheden i de senere år, er blevet modtaget af ledere og kursister, har vi siden april 1970 til alle kursusledere udleveret et skema med en række spørgsmål, som vi har bedt dem besvare og kommentere så udtømmende, som de selv ønskede det. Alle har efterkommet vor anmodning om at returnere skemaerne til skolen, og vi har modtaget et godt materiale til at arbejde videre med. Glædeligt er det selvfølgelig at konstatere kursisters og ledernes tilfredshed med spiseordning, madens kvalitet, lokalefordeling o.m.a., men værdifuldt har det været for os at få en klar og utvetydig tilkendegivelse af, at indkvarteringen af »kaniner« (juniorer og drenge til undervisningsbrug for kursister) i »barakkerne« har været under al kritik. Fra skolens side må der derfor arbejdes meget på, at disse indkvarteringsforhold forbedres betydeligt til den kommende sommersæson.

Gør vi årets tal op, viser kursusantallet en lille stigning fra 133 til 141, medens deltagerantallet viser en nedgang på ca. 200 fra knap 5500 til 5300. I det sidste kan vi ligesom spore en tendens til, at de kursus, hvor organisationerne betaler hovedparten af ophold og rejse, næsten altid har fuld tilslutning, medens det ofte kniber med deltagerantallet, når kursisterne skal betale alt ud af deres egen lomme. Kursusbehovet – ikke mindst inden for den idrætslige leder- og instruktøruddannelse – er stadig stort, og med den store udvikling denne uddannelse for tiden er underkastet, vil dette behov stadig stige. På skolen glæder vi os derfor til at få det nye kursuscenter til at fungere sammen med skolens øvrige faciliteter på en sådan måde, at alle lokaler og indkvarteringsmuligheder udnyttes bedst muligt i henseende til de undervisningsbehov, de enkelte kursus har.

I følge sagens natur vil vor kursusvirksomhed vokse i de kommende år, og vi håber, at det gode samarbejde, som skolen har haft med for-

eninger, forbund og organisationer, også må bevares fremover. Vi bringer en tak til ledere, instruktører og kursister for medvirken til, at kursusvirksomheden også i år er forløbet godt, og at samværet i arbejde og fritid har været præget af interesse, initiativ og godt humør.

Bjarne Hauger / Knud Thomassen

Januar:

- 2.- 6. Dansk Boldspil Union. Divisionstræner-kursus.
- 9.-10. Danmarks Olympiske Komite. Fællestræning.
- 16.-17. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 16.-17. Jydsk Boldspil Union. Kursus for viderekomne.
- 16.-17. Kongelig Dansk Aeroklub. Kursus Svæveflyvere.
17. Danske Svæveflyveklubbers Sammenslutning. Møde.
- 17.-19. Esbjerg Seminarium. Ophold for liniefagelever.
- 23.-24. Dansk Atletik Forbund. Specialtræneruddannelse.
- 23.-24. Dansk Boldspil Union. Olympisk træning.
24. Vejle Bane- & Landevejsklub. JM i Cykle Cross.
- 24.-6/2 Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
30. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskreds. Kursus for motionsdamer.
- 30.-31. Århus I.F. af 1900. Træningsophold.
31. Dansk Atletik Forbund. Topinstruktion.

Februar:

13. De Danske Skytte-, Gymnastik- & Idrætsforeninger. Møde.
- 13.-14. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 13.-14. Dansk Atletik Forbund. Samling.
- 14.-20. De Danske Gymnastik- & Ungdomsforeninger. Instruktørkursus 2.
- 21.-6/3 Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 23.-6/3 Dansk Ride Forbund. Kursus.
Dansk Ride Instruktør Forenings samarbejdsudvalg. Instruktørkursus for ridelærere.

Marts:

- 6.- 7. Århus Idræts Club »Fremad«. Træningsophold.
- 6.- 7. Dansk Fodboldkommer Union. Klubleder-kursus.
7. Dansk Atletik Forbund. Topinstruktion.
- 13.-14. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 13.-14. Dansk Bueskytte Forbund. Kursus for klubinstruktører og OL-kandidater.
- 20.-21. Kongelig Dansk Aeroklub. Lederkursus S 70.
- 20.-21. Dansk Atletik Forbund. Specialtræneruddannelse.
- 21.-27. Lion Ferry. I. F. Friskopojkarne. Træningslejr.
- 27.-28. Danmarks Cykle Union. Trænerkursus.
- 27.-28. Danmarks Olympiske Komite. Fællestræning.
- 28.-3/4 Lion Ferry. Ränneslövs GIF. Træningslejr.

April:

- 7.-12. Odense Cyklebane Klub. Træningsophold.
- 7.-12. Fyens Bicykle Club. Træningsophold.
- 8.-12. Trongårdens Idræts Forening. Påskekursus.
- 8.-12. Århus Gymnastikforening af 1880. Påskekursus.
- 8.-12. Idrætsforeningen »Sparta«. Påskeophold.
- 8.-12. Kastrup-Tårnby Athletikklub. Påskekursus.
- 8.-12. Jysk Ride Institut. Påskekursus.
- 16.-17. Dansk Håndbold Forbund. Olympisk samling.
- 16.-18. Dansk Skytte Union. Repræsentantskabsmøde.
- 18.-24. Dansk Ride Forbund og D. R. I. F.s Sammenslutning. Instruktion.
- 18.-24. Øsmo GOIF v. Lion Ferry. Træningsophold.
- 23.-24. Jydsk Atletik Forbund. Møde.
- 30.-2/5 D. D. S. G. & I. Seniortrænerkursus III. Atletik.

Maj:

- 6.- 7. Dansk Boldspil Union. Kursusstruktur-møde.
- 7.- 9. Dansk Gymnastik Forbund. St. Bededagslejr.
- 9.-15. Göteborg Folkhögskola. Træningsophold.
- 15.-16. Sct. Georgs Gilderne i Danmark. Landsgildets 13. grundkursus.
- 19. Dansk Boldspil Union. Fællestræningsforberedelse.
- 19.-20. Jydsk Boldspil Union. Juniorudtagelse.
- 20.-23. Idrætsforeningen »Posten«. Instruktionskursus.
- 23.-28. Rigspolitiet (Politiskolen). Lederkursus.

Juni:

- 5.- 6. Idrætsforeningen »Posten«. Fællestræning.
- 5.- 6. D. J. I. elevhold 63-64 plus »Saga«. Træningsophold.
- 12.-18. Göteborg Distrikts Idrottsförbund. Vejle-kursus.
- 12.-19. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut. Gymnastik- og svømmekursus.
- 19.-23. Dansk Svømme Union. Synkroniseret svømning.
- 19.-23. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 19.-23. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 19.-23. Dansk Håndbold Forbund. Ved Jydsk Håndbold Forbund. Kursus I.
- 20.-27. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 23.-26. Idrætsforeningen T. I. Synkroniseret svømning.
- 23.-27. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 23.-27. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 23.-27. Dansk Håndbold Forbund. 2. års kursus. Hold I.
- 27. Dansk Håndbold Forbund. Møde for regionalledere.
- 27.-3/7 Dansk Boldspil Union. Kursus III.
- 27.-4/7 Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 28.-3/7 Dansk Håndbold Forbund. 3. års kursus.

Juli:

- 3.- 7. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 3.- 9. Dansk Boldspil Union. UEFA. Ynglingetræningslejr.
- 3.-11. Dansk Idræts Forbund. Lederemnekursus II.
- 4.-10. Silkeborg Badminton Klub. Badminton ungdomskursus.
- 4.-11. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 7.-11. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 11.-17. Dansk Arbejder Idræts Forbund. Instruktionskursus.
- 11.-18. Dansk Idræts Forbund. Lederemnekursus I.
- 11.-18. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 17.-21. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 17.-21. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 18.-24. Göteborg Distrikt Idrottsförbund. Træningslejr.
- 18.-25. Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union. 2. års kursus. Hold III.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 21.-25. Dansk Boldspil Union. Kursus II.
- 25.-31. Dansk Boldspil Union. Kursus III.
- 25.-1/8 Jysk Ride Institut. Ridekursus.
- 26.-31. Dansk Håndbold Forbund. 3. års kursus. Hold II.

August:

- 1.- 5. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 1.- 7. Dansk Boldspil Union. UEFA. Juniortræningslejr.
- 1.- 7. Dansk Amatør Bokse Union. Kamplederkursus.
- 1.- 8. Dansk Athlet Union. Juniorkursus.
- 4.- 7. Dansk Aften- & Ungdomsskoleforening, Vejle amtskreds.
Fagmetodik – Porcelænsmaling.
- 5.- 8. Dansk Vægtløftnings Forbund. Instruktionskursus.
- 7. Jydsk Athlet Union. Møde.
- 8.-14. Dansk Amatør Bokse Union. 3. års. Kursus.
- 8.-14. Göteborg Distrikt Idrottsförbund. Vejle-kursus.
- 9.-14. Dansk Aften- & Ungdomsskoleforening, Vejle amtskreds.
Fagmetodik – Porcelænsmaling.
- 14.-20. Göteborg Distrikt Idrottsförbund. Vejle-kursus.
- 15.-21. Dansk Amatør Bokse Union. 2. års. Kursus.
- 22.-28. Dansk Amatør Bokse Union. 1. års. Kursus.
- 22.-29. Skolens old-boys kursus.
- 28.-29. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 28.-29. Jydsk Boldspil Union. Dommerkursus.

September:

- 11.-12. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 12. »Posten«. Danske atletikmesterskaber.
- 18.-19. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandsskreds. Instruktionskursus.

- 24.-25. Jydsk Athletik Forbund. Møde.
- 25.-26. Boldklubben »Freja« af 1961. Træningsophold.
- 25.-26. Dansk Firma Idrætsforbund. Kursus.
- 25.-26. D. D. S. G. & I. Møde.

Oktober:

- 2.- 3. Jydsk Athletik Forbund. Grundkursus.
- 2.- 3. Dansk Athletik Forbund. Tapeningskursus.
- 9. Dansk Bord Tennis Union. Møde.
- 9.-10. Sct. Georgs Gilderne. Fremtidsudvalgets stævne.
- 9.-10. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 9.-10. Dansk Boldspil Union. Instruktionskursus.
- 16.-17. Provinspostbudeforeningen. Kursus.
- 17.-23. D. D. S. G. & I. og D. D. G. & U. Gymnastikkursus.
- 23.-24. Dansk Athletik Forbund. Specialtræningskursus.
- 23.-24. Dansk Gymnastik Forbund. Fællestræning.
- 24.-6/11 Vejle Handelsskole. Defektricekursus I.
- 30.-31. Dansk Gymnastik Forbund. Topmøde.
- 30.-31. Danmarks Sportsfiskerforbund. Kursus for kredsbestyrelsesmedlemmer og foreningsledere.

November:

- 5.- 7. Dansk Gymnastik Forbund. Hovedbestyrelsesmøde.
- 6.- 7. Dansk Idræts-Forbund. Seminar.
- 6.- 7. Dansk Gymnastik Forbund. Sydjyllandskreds. Kursus for kvindelige og mandlige ledere.
- 13.-14. Dansk Idræts-Forbund. PR-bladkursus.
- 13.-14. Danmarks Olympiske Komite. Træningsweek-end.
- 14. Dansk Athletik Forbund. Toptræning.
- 14.-27. Vejle Handelsskole. Defektricekursus II.
- 19.-21. Dansk Døve-Idrætsforbund. Lederkursus.
- 21. Dansk Idræts-Forbund. Kursus i administration for kursusledere.
- 27.-28. Dansk Idræts-Forbund. Seminar.

December:

- 3.- 5. Dansk Gymnastik Forbund. Dommerkursus.
- 4.- 5. Dansk Idræts-Forbund. Ungdomsudvalg.
- 11.-12. Dansk Fodbold-Træner Sammenslutning. Jyllandsafdelingen. Træffestævne.
- 12. Dansk Athletik Forbund. Toptræning.

En hilsen fra elevforeningen

Kære allesammen!

Hermed bringes I hver især de kærligste hilstener for den store tillid, I har udvist overfor skolen og elevforeningen i det år, der er gået samt en kort orientering om, hvad der er sket af store ting på og omkring skolen og inden for elevforeningen.

Lørdag den 18. september kunne man indvie den nye kursusfløj med dertil hørende træningssal. En udvidelse som skulle kunne hilses med glæde af såvel nuværende som tidligere DJI-elever og lærere samt ledere og instruktører inden for DIF's specialforbund.

Det skulle samtidig give mere plads til Idrætsskolens elever i deres daglige arbejde. Det er derfor også meget glædeligt at konstatere, at den vinterskole, som er i gang for øjeblikket, har sat ny rekord med hensyn til antal tilmeldte elever.

Når DJI stadig kan samle så mange unge til sin vinterskole, må det i første række tilskrives, at der er et behov herfor, og dernæst, at skolens lærerkræfter med Hauger i spidsen udgør en enhed, der er anerkendt for den gerning, de går ind for, og som i fællesskab med de øvrige ansatte ved skolen har skabt en ånd, som eleverne kan acceptere og lide.

Det har også været glædeligt at konstatere, at man på DJI har været forskånet for de store problemer, man har været udsat for på andre højskoler. Dette kan kun være jer unge mennesker, der søger DJI, til stor ære. Overmåde glædeligt var det også at konstatere, at så mange tidligere DJI-elever, der i år kunne fejre henholdsvis 10, 20 og 25 års jubilæum, havde fundet vej til skolen i følge med deres respektive ægtefælle og forlovede.

En dejlig jubilæumsfest var det, og ih, hvor var det hyggeligt at være sammen med jer allesammen.

Også til alle I andre gamle DJI-elever, der var repræsenteret ved vinter- eller sommerelevmødet, skal der lyde en hjertelig tak, fordi I altid

møder op, når der bliver kaldt. I er altid hyggelige at være sammen med.

Også til alle jer, der ikke har haft mulighed for at møde op, men som støtter os på anden vis, skal der lyde en stor tak. Jeg håber, at vi alle også i tiden fremover må få mange hyggelige stunder sammen.

Glædeligt var det endvidere, at en del gamle elever efter en del års fravær påny ønskede at blive medlemmer i vor elevforening for at hjælpe os i vore bestræbelser for sammen med skolen at skabe en stor og en god elevforening.

Når disse linier skrives har skolens lærerpersonale og Hauger truffet bestemmelse om at sløjfe vinterelevmødet. Hvad elevforeningens bestyrelse agter at foretage sig i den forbindelse, kan jeg ikke udtale mig om i øjeblikket, da den ikke har kunnet indkaldes med så kort varsel.

Der skal også herigennem rettes en tak til mine kolleger i bestyrelsen for veludført arbejde i det forløbne år.

Sluttelig skal der lyde en tak til alle, der i det forløbne år har sluttet op om skolen og elevforeningen.

Hermed ønskes alle en rigtig glædelig jul og alt godt i året, der kommer. Håber vi må få mange hyggelige stunder.

Med venlig hilsen

Ejvind Sørensen.

Elevforeningens generalforsamling

Formanden, Ejvind Sørensen, indledte generalforsamlingen med at byde velkommen til de fremmødte lærere og elever. – Derefter påbegyndtes den egentlige generalforsamling ifølge dagsordenen.

1. Valg af dirigent: Valgt blev Robert Rasmussen.

2. Formanden aflægger beretning:

Beretningen er tidligere udsendt til elevforeningens medlemmer.

3. Kassereren aflægger regnskab: Ib Knudsen beretter, at regnskabet balancerer med kr. 16.055,36. Der er tale om en formuefremgang på kr. 847,65. Kassebeholdningen pr. 30. juni 1971 er herefter kr. 5.432,13.

4. Indkomne forslag: Ingen forslag indkommet.
5. Forslag fra skolen om afholdelse af et årligt elevmøde: Hauger fremlagde lærerrådets mening. Iøvrigt henvises til Haugers beretning.
6. Valg af bestyrelse: På valg er Marianne Lange, Ria Andersen og Ejvind Sørensen. Alle bliver genvalgt.
7. Valg af suppleanter: På valg er Ole Rømer og Claes Petersen. Nyvalgt bliver Torben Petersen og Marianne H. Nielsen.
8. Valg til bestyrelsen i et år. Vinterholdet 1970/71 indstiller, at man vælger: Linda Petersen og Preben Schmidt.
9. Valg af revisor: På valg er Knud Thomasen. Genvælges.
10. Valg af repræsentanter til Elevnyt: De forskellige årgange indleverer navnene på evt. nye repræsentanter til bestyrelsen.
11. Eventuelt.
Generalforsamlingen hævet af dirigenten.

Elevmødets atletikkonkurrencer

22 deltagere sørgede for underholdningen søndag formiddag ved elevmødet 1971.

Der blev sat en enkelt stævnererekord. Anders Brok 1969/70 forbedrede sin egen rekord på 1500 m med 2,1 sek. til 4.26,9 sek.

2 pokaler blev erhvervet til ejendom, Annette Andersen, 1967, i længdespring, og Birger Luthmann, 1968/69, i 100 m løb. Anders Brok og Hans Jørgen Bergmann vandt deres pokaler 2. gang i træk. 100 meterne skyldtes en kraftig modvind, men iøvrigt fremgår resultaterne af nedennævnte liste:

100 m løb, mænd:

1. Birger Luthmann	1968/69	12,8 sek.
2. Jens Juul	1970/71	13,2 -

100 m løb, kvinder:

1. Annette Andersen	1967	13,8 sek.

Længdespring, mænd:

1. Hans Jørgen Bergmann	1969/70	5,79 m
2. Niels Henrik Linnet	1967/68	5,66 –

Længdespring, kvinder:

1. Annette Andersen	1967	4,63 m
2. Rigmor Nicolaisen	1970/71	3,98 –

Kuglestød, mænd:

1. Niels Henrik Linnet	1967/68	12,23 m
2. Jimmy Andersen	1967/68	10,28 –

Kuglestød, kvinder:

1. Hanne Jensen	1970/71	9,13 m
2. Anne M. Ravn Nielsen	1969/70	8,54 –

1500 m løb, mænd:

1. Anders Brok	1969/70	4.26,9 sek.
2. Jens Møller	1967/68	4.40,0 –

Følgende resultater er gældende elevstævnerrekorder:

Kvinder:

100 m løb:	Annette Andersen	1967	13,2 sek.	1970
Længdespring:	Inga Ladegaard	1967	5,49 m	1968
Kuglestød:	Agnes Østergaard	1948	10,36 –	1968

Mænd:

100 m løb:	Birger Luthmann	1968/69	11,4 sek.	1970
1500 m løb:	Anders Brok	1969/70	4.26,9 –	1971
Længdespring:	Børge Nielsen	1965/66	6,66 m	1967
Kuglestød:	Børge Nielsen	1965/66	12,69 –	1968

Bent Lyngholm.

Elevmødet 1972

Gennem flere år har vi på lærermøder debatteret berettigelsen i at gennemføre elevmøder to gange om året, og på mødet i maj blev vi enige om på elevmødets generalforsamling at fremføre vore begrundelser for, at vi ikke ønskede at gennemføre et vinterelevmøde 1972. For det første ligger det altid for tæt på skolens eget store arrangement i februar, fastelavnsfesten, som kræver indsats og kræfter såvel af lærere som elever, for det andet har mødet efter vore erfaringer mere haft selskabeligt præg med tilslutning fra de sidste elevårgange end tanken om et egentligt elevmøde kunne bære, for det tredje føler skolens elever aldrig den glæde ved mødet, som var dets egentlige hensigt og for det fjerde mener vi, at det for alle parter vil være mere positivt at samle alle gode kræfter og idéer ved gennemførelsen af et stort og godt sommerelevmøde.

Vi prøver derfor at stryge vinterelevmødet i februar 1972, men er positive for den tanke, som enkelte elever har fremsat, at arrangere en instruktionsweek-end måske en gang i efteråret. Men det indebærer fremsættelsen af ønsker fra gamle elever om, hvad en sådan week-end skal indeholde, hvilke idrætter og emner, der skal instrueres i eller de-

batteres, gerne fulgt op af et programforslag. Det er så op til de enkelte eller elevforeningens bestyrelse at sætte gang i foretagendet.

Men sommerlevmødet glæder vi os til. Det vil blive afholdt
lørdag-søndag den 19.-20. august.

Som sædvanlig vil der til alle medlemmer af elevforeningen blive udsendt indbydelse og program, og vi ser gerne, at I tager kone, mand eller kæreste med.

25 års jubilarene fra 1946/47 og 47, 20 års jubilarene fra 1951/52 og 52 samt 10 års jubilarene fra 1961/62 og 62 vil modtage en særskilt indbydelse til at deltage i en jubilæumsmiddag på skolen lørdag den 19. august kl. 12,30. Allerede nu opfordrer vi jubilarene til at søge kontakt med gamle kammerater og fremsende navn og adresse til skolen, så vi igen kan samle en stor flok.

Mødeafgiften vil blive 45 kr., som fremsendes til skolen sammen med tilmeldelsen senest 8 dage før mødets afholdelse, og vi sætter pris på, at alle, der ønsker at deltage, har tilmeldt sig i forvejen.

Notér datoerne i kalenderen allerede nu, og vi ønsker på gensyn til august.

Bjarne Hauger.

Vinterelever 1970-1971

- 2370 Flemming Bjørnholt, postbox 33, St. Heddinge, Sierslev Kaserne, 4660 St. Heddinge.
- 2371 Per Lytver, Dr. Margrethesvej 71, 8200 Århus N.
- 2372 Poul Mogens Poulsen, Fredensgade 5, 8382 Hinnerup.
- 2373 John Tage Zachariassen, Sandholmvejen, 3472 Sandholmlejren.
- 2374 Elin-Elisabeth Andersen, Uldum Fjerkræ, 7171 Uldum.
- 2375 Sonja Christiansen, Sct. Annagade 69 st. tv., 3000 Helsingør.
- 2376 Lilli Holt Clemmensen, Finsensgade 50, 1., 6700 Esbjerg.
- 2377 Jane Marie Enevoldsen, Ægirsallé 13, 6700 Esbjerg.
- 2378 Birthe Susanne Engedal, Markedsvej 15, 9600 Års.
- 2379 Jytte Fisker, Rolfsgade 48, 6700 Esbjerg.
- 2380 Inger Fisker Hansen, Tjelevej 23, 8240 Risskov.
- 2381 Karin Hegelund, Lysbrogade 40, 8600 Silkeborg.
- 2382 Jane Holmquist, 15129 Fonthill Ave, Lawndale, California, 90260, USA.
- 2383 Karen K. Jensen, Amtsvejen 55, 8355 Ny-Solbjerg.
- 2384 Laura Jensen, »Nytoft«, 6934 Skarrild.
- 2385 Else Margrethe Jørgensen, Grumstrup pr. 8732 Hovedgård.
- 2386 Tove Mikkelsen, Svinget 7, Nr. Nisum Seminarium, 7620 Lemvig.
- 2387 Alma Møller, Markdanersgade 9, 1., 6000 Kolding.
- 2388 Inger Grethe Møller, Emiliehøj 3, 1., 8270 Højbjerg.
- 2389 Ina Houmann Olsen, Emiliehøj 3, 3., 8270 Højbjerg.
- 2390 Jytte Petersen, »Bakkegården«, Borup, 4300 Holbæk.
- 2391 Karen Froholdt Pedersen, Hjørringvej 11, 9480 Løkken.
- 2392 Ruth Sams Rasmussen, Smedelundsgade 8, 4300 Holbæk.
- 2393 Gudrun E. Sødergren, »Sløse Møllegård«, 4894 Ø. Ulslev.
- 2394 Betty Husted Warrer, Mellemgaden, 6720 Nordby, Fanø.
- 2395 Herdis Åstrup, Brøndum Østergård, 9670 Løgstør.

- 2396 Åse Fjordgård Andersen, Fjordgården, Lammefjord,
4534 Hørve.
- 2397 Jette Bruhn Bertelsen, Schweizerdalstien 4, 2610 Rødovre.
- 2398 Saga Elisabeth Berts, Petsmo, Vasa, Finland.
- 2399 Conny Bille, Skovlunde Byvej 31, 2740 Skovlunde
- 2400 Else Buskov, Bjert, 7830 Vinderup.
- 2401 Susanne Christiansen, »Rosenlund«, 5883 Oure.
- 2402 Lise Dantzer, Lindevej 19, 7900 Nykøbing Mors.
- 2403 Jette Frederiksen, Elverdalsvej 2, v. 6, 8720 Højbjerg.
- 2404 Benedikte Grunth, Mosehøjvej 8, 2920 Charlottenlund.
- 2405 Birgit Pihl Hansen, Dalvej 1, 3200 Helsingø.
- 2406 Tove Kryhlmund Hansen, Slotsgade 11, 6300 Gråsten.
- 2407 Aino Røslund Hanssen, Jønholt Gt. 3, 3900 Porsgrunn, Norge.
- 2408 Betty Henriksen, Enghavevej 30, 5390 Martofte.
- 2409 Karin Henriksen, Strandbykirkevej 142, 1., 6700 Esbjerg.
- 2410 Hanne Haahr, Hospitalsvej 15, Gjesing, 6700 Esbjerg.
- 2411 Bodil Hyllegård Jensen, Hyllegård, Søndervang, 4583 Sj. Odde.
- 2412 Hanne Jensen, »Kalmar«, 7140 Stouby.
- 2413 Judi Johnsen, Emil Reesensvej 31, 7400 Herning.
- 2326 Tove Jørgensen, Wilkensvej 38, st., 2000 København F.
- 2414 Lillian Lindberg, Rønne Allé 21, 2791 Dragør.
- 2415 Birgit Enemark Lund, Assenbølle Teglværk, 5492 Vissenbjerg.
- 2416 Kis Diana Lyø, Bjerregårdsvej 15, 5000 Odense.
- 2417 Else Nielsen, »Ørgaard«, Resen, 7600 Struer.
- 2418 Hanne Ørnholt Nielsen, Vesterskovgaard, 8731 Tvingstrup.
- 2419 Rigmor Hykkelbjerg Nikolajsen, Højmark, 6940 Lem.
- 2420 Anne-Marie Nygaard, Ringgade 110, 7600 Struer.
- 2421 Linda Reinholdt Petersen, Nørregade 30, 7700 Thisted.
- 2422 Marianne Pedersen, Korkvarefabriken, Den Gl. Station,
6774 Brøns.
- 2423 Birgitta Persson, Ansgariusvägen 22, 18400 Aakersberga,
Sverige.
- 2424 Birgitte Inge Rasmussen, Gåseholmvej 88, 2730 Herlev.
- 2425 Karen Birte Randskov Rasmussen, C. Bertelsensgade 1, 2.,
8000 Århus C.

- 2426 Randi Ringstad, Erik Hansensv. 1, 3430 Spikkestad, Norge.
- 2427 Vibeke Skov. Borgm. Andersensvej 20, 6400 Sønderborg.
- 2428 Hanne Elsebet Thomsen, Havretoften 8, 6400 Sønderborg.
- 2429 Birgitte Vadum, Goldschmidtsvej 12, 2000 København F.
- 2430 Merete Vang, Bakkegade 1 A, 3300 Frederiksværk.
- 2431 Peder Brandt, Ved Kirken 11, 5000 Odense.
- 2432 Kurt Trude Christensen, Sønderskoven, 9370 Hals.
- 2433 Mogens Dahl, Schumannsvej 12, 7400 Herning.
- 2434 Allan Hallström, Jönköpingsgat. 52 B, Hälsingborg, Sverige.
- 2435 Hans Chr. Lærke Hansen, Aabæl, 6541 Bevtoft.
- 2226 Anders Chr. Helveg-Povlsen, Bagervej 3 A, 4200 Slagelse.
- 2436 Aasmund Holt, Hosleveien 72, Bekkestua, Bærum, Norge.
- 2437 Niels Kristen Håbesland, 4760 Birkeland, Norge.
- 2438 Christian Jedlicka, Frederikshøjvej, Hover, PAX, 7100 Vejle.
- 2439 Finn Franck Jensen, 5580 Nr. Aaby.
- 2440 Kurt Søndergaard Jensen, Ternevej 20, 7900 Nykøbing Mors.
- 2441 Ove Sigvin Josefsson, Box 48, 97023 Nilevaara, Sverige.
- 2442 Jens Juul, Borgm. Schneidersvej 58, 2840 Holte.
- 2443 Arne Jørgensen, Korskildevej, 2760 Greve Strand.
- 2444 Kåre Helmer Jørgensen, Slotsherrens Have 197, 2610 Rødovre.
- 2445 Anders John Larsen, »Ny Klingstrup«, 5882 Vejstrup.
- 2446 John Spangsberg Madsen, Finsensgade 12, 6700 Esbjerg.
- 2447 Birger Nielsen, Baldursgade 74, 6700 Esbjerg.
- 2448 Carsten Kr. Nielsen, Ørvigvej 84, 6040 Egtved.
- 2449 Ole Chr. Nielsen, Aggebo, 3230 Græsted.
- 2450 Ove Juhl Nielsen, Høm, 4100 Ringsted.
- 2451 Sven Olof Olsson, Palo, 97200 Gällivara, Sverige.
- 2452 Ottar Pilskog, 6063 Hjørungavåg, Norge.
- 2453 Tor Prestmo, Oscar Wistings Vei 4, Trondheim, Norge.
- 2454 Henning Rasmussen, Kathrinesminde, 5591 Gelsted, Fyn.
- 2455 Preben Schmidt, Fortuna Allé 59, 6700 Esbjerg.
- 2456 Tor Sundby, Munkegt. 50, Trondheim, Norge.
- 2457 Poul Erik Sørensen, Stadionallé 10, 8722 Hedensted.
- 2458 Søren P. Eriksen, Skibstedgaard, 7760 Hurup.